

Hallituksen esitys Eduskunnalle terrorismin vastustamista koskevaan eurooppalaiseen yleissopimukseen tehdyn pöytäkirjan hyväksymisestä ja laiksi pöytäkirjan lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan, että eduskunta hyväksyisi terrorismin vastustamista koskevaan eurooppalaiseen yleissopimukseen Strasbourgissa toukokuussa 2003 tehdyn pöytäkirjan sekä lain pöytäkirjan lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta. Terrorismin vastustamista koskeva eurooppalainen yleissopimus vuodelta 1977 pyrkii helpottamaan sellaisten henkilöiden luovuttamista toiseen valtioon, jotka ovat syyllistyneet terrorismiksi luokiteltavaan rikokseen. Sopimuksessa lueteltuja rikoksia ei tule katsoa poliittisiksi rikoksiksi, rikoksiksi jotka liittyvät poliittisiin rikoksiin tai rikoksiksi jotka on tehty poliittisesta vaikuttimesta. Pöytäkirjan tarkoituksena on ajantasaistaa sopimuksen osittain vanhentuneita määräyksiä ja parantaa sen toimivuutta. Keskeisimmät muutokset koskevat rikosluetteloa, joka

on saatettu vastaamaan yleismaailmallisissa terrorisminvastaisissa sopimuksissa rangaistavaksi määrättyjä tekoja samoin kuin mahdollisuutta täydentää rikosluetteloa helpotetussa menettelyssä ja varaumamenettelyn vaikeuttamista. Sopimus avataan Euroopan neuvoston tarkkailijajäsenille sekä ministerikomitean tapauskohtaisella päätöksellä muille Euroopan neuvoston ulkopuolisille maille.

Esitykseen sisältyy lakiehdotus pöytäkirjan lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta. Pöytäkirja tulee kansainvälisesti voimaan kolmen kuukauden kulluttua siitä, kun kaikki yleissopimuksen sopimuspuolet ovat ratifioineet tai hyväksyneet pöytäkirjan. Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan tasavallan presidentin asetuksella säädettyä ajankohtana samanaikaisesti, kun pöytäkirja tulee voimaan.

SISÄLLYSLUETTELO

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ	1
SISÄLLYSLUETTELO	2
YLEISPERUSTELUT	3
1. Johdanto	3
2. Nykytila.....	3
3. Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset.....	4
4. Esityksen vaikutukset	5
5. Asian valmistelu	5
YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT.....	7
1. Pöytäkirjan sisältö ja suhde Suomen lainsäädäntöön	7
2. Lakiehdotuksen perustelut.....	12
3. Voimaantulo	12
4. Eduskunnan suostumuksen tarpeellisuus ja käsittelyjärjestys	12
4.1. Eduskunnan suostumuksen tarpeellisuus.....	12
4.2. Käsittelyjärjestys	13
LAKIEHDOTUS.....	15
Terrorismin vastustamista koskevaan eurooppalaiseen yleissopimukseen tehdyn pöytäkirjan lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta	15
LIITE 1	16
LIITE 2	30

YLEISPERUSTELUT

1. Johdanto

Terrorismin vastustamista koskeva eurooppalainen yleissopimus (SopS 16/1990, jäljempänä sopimus) on luonteeltaan rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevaa eurooppalaista yleissopimusta (SopS 32/1971) täydentävä lisäsopimus, joka rajoittaa poliittisia rikoksia koskevan perusteen käyttöä kieltäytymisperusteena rikoksenteijän luovuttamisessa. Sopimuksen lähtökohtana on se Suomenkin lainsäädäntöön kuuluva periaate, että poliittisesta rikoksesta ei saa luovuttaa. Sopimuksessa tarkoitettuja erityisen vakavia rikoksia ei kuitenkaan katsota poliittisiksi rikoksiksi, rikoksiksi jotka liittyvät poliittisiin rikoksiin tai poliittisista vaikutuksista tehtynä rikoksena. Sopimuksessa lisäksi erikseen määrätään, että sitä ei voi tulkita siten, että se velvoittaisi sopimuspuolen luovuttamaan henkilön toiseen maahan siinäkin tapauksessa, että kyseistä henkilöä voitaisiin sitten syyttää tai rangaista yksinomaan hänen rotunsa, uskontonsa, kansallisuutensa tai poliittisten mielipiteidensä vuoksi. Suomi hyväksyi terrorismin vastustamista koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen helmikuussa 1990, ja se tuli Suomen osalta voimaan 9 päivänä toukokuuta 1990.

Terrorismin vastustamista koskeva eurooppalainen yleissopimus oli valmistuessaan ensimmäisiä alueellisia terrorisminvastaisia sopimuksia. Sopimus kattaa sekä silloin olemassa olleiden yleismaailmallisten terrorisminvastaisten sopimusten tarkoittamat teot että muut niihin rinnastettavat rikokset, joihin terroristiryhmät usein turvautuivat. Vaikka näitä rikoksia ei lähtökohtaisesti pidetty poliittisina rikoksina, kieltoa lievennettiin antamalla sopimuspuolille mahdollisuus tehdä 1 artiklaa koskeva varauma. Yleismaailmallisen sopimusverkoston laajentuessa ja poliittisia rikoksia koskevan tulkinnan muuttuessa syntyi kuitenkin tarve uudistaa sopimusta. Sopimukseen laadittu pöytäkirja pyrkii sen ajantasaistamiseen ja tehostamiseen etenkin rikosluettelon laajentamisen ja varaumamennettelyn rajoittamisen kautta.

2. Nykytila

Terrorismin vastustamista koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen 1 artiklassa luetellaan sekä sopimusviittauksin, että itsenäisin teonkuvauksin ne rikokset, joita sopimuspuolet eivät voi pitää poliittisina rikoksina ja joiden suhteen ei yksinomaan tätä perustelua käyttäen saa kieltäytyä luovuttamasta rikoksenteijää. Tällaisiksi ei-poliittisiksi rikoksiksi luokitellaan Haagissa vuonna 1970 tehdyn ilma-alusten laittoman haltuunoton ehkäisemistä koskevan yleissopimuksen (SopS 62/1971) alaan kuuluvat rikokset; Montrealissa vuonna 1971 tehdyn siviili-ilmailun turvallisuuteen kohdistuvien laittomien tekojen ehkäisemistä koskevan yleissopimuksen (SopS 56/1973) alaan kuuluvat rikokset; vakavat rikokset, jotka sisältävät kansainvälisesti suojattujen henkilöiden, mukaan lukien diplomaattiedustajien, henkeen, ruumiilliseen koskemattomuuteen tai vapautteen kohdistuvan hyökkäyksen rikokset, jotka sisältävät panttivangin ottamisen tai vakavan laittoman vapaudenriiston samoin kuin rikokset, jotka sisältävät pommin, kranaatin, raketin, konetuliaseen tai kirje- tai pakettipommin käytön, jos tämä käyttö aiheuttaa yleistä vaaraa ihmisille. Myös edellä mainittujen rikosten yritys ja osallisuus niihin tai niiden yritykseen rinnastetaan tässä suhteessa päätehtijänä tehtyihin rikoksiin. Lisäksi sopimuksen 2 artikla mahdollistaa sen, ettei sellaista rikosta, joka uhkaa henkilön henkeä, fyysistä koskemattomuutta tai vapautta, tai omaisuutta vastaan kohdistuvaa tekoa, joka aiheuttaa yleistä vaaraa ihmisille voida katsoa poliittiseksi rikokseksi.

Sopimuksen 13 artiklan mukaan sopimusvaltio voi tehdä sopimukseen varauman, jonka nojalla se voi kieltäytyä luovuttamasta mistään sopimuksen 1 artiklassa mainitusta rikoksesta, jota se pitää poliittisena rikoksena, mikäli se samalla sitoutuu ottamaan huomioon rikoksen luonnetta arvioidessaan sen vakavuuden. Liittyessään sopimukseen Suomi teki 13 artiklan salliman varauman, koska hyväksymishetkellä voimassa olleen

rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta annetun lain mahdollistamaa harkintavalttaa ei haluttu rajoittaa 1 artiklan vaatimalla tavalla. Varauman nojalla Suomi pidätti itsellään oikeuden kieltäytyä luovuttamasta jonkin 1 artiklassa mainitun rikoksen johdosta, jota se piti poliittisena rikoksena. Suomen liittyessä vuonna 1999 Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta tehtyyn yleissopimukseen (SopS 71/1999) luovuttamislakia oli kuitenkin muutettava siten, että kieltoa luovuttaa poliittisesta rikoksesta ei sovellettaisi silloin, kun on kyse luovuttamisesta Euroopan unionin jäsenvaltioon. Tämä lainmuutos edellytti myös terrorismin vastustamista koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen 1 artiklaan tehdyn varauman peruuttamista suhteessa Euroopan unionin jäsenvaltioihin. Sellaista tilannetta, jossa Suomen alueella oleva, terrorismin vastustamista koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen hyväksyneen valtion kansalainen saisi erilaisen kohtelun siitä riippuen, onko kyseessä samalla Euroopan unionin jäsenvaltion kansalainen, ei kuitenkaan pidetty perusteltuna, ja varauma katsottiin aiheelliseksi peruuttaa kokonaisuudessaan. Varauman peruutus tuli voimaan 24 huhtikuuta 2002.

Varauman peruuttamista perusteltiin myös poliittista rikosta koskevan tulkinnan muutoksella, jonka mukaan terrorismin vastustamista koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen 1 artiklassa tarkoitettuja rikoksia ei voida missään olosuhteissa pitää poliittisina rikoksina. Edellä mainittuun tulkinnan muutokseen olivat vaikuttaneet muun muassa Yhdistyneiden Kansakuntien puitteissa valmistellut uusimmat terrorisminvastaiset yleissopimukset, erityisesti vuonna 1997 tehty terrorististen pommi-iskujen torjumista koskeva kansainvälinen yleissopimus (SopS 60/2002) sekä vuonna 1999 tehty terrorismin rahoituksen torjumista koskeva kansainvälinen yleissopimus (SopS 74/2002). Terrorististen pommi-iskujen torjumisesta tehdyn yleissopimuksen 11 artiklassa todetaan nimenomaisesti, että päätettäessä luovuttamisesta tai keskinäisestä oikeusavusta mitään yleissopimuksen 2 artiklan tarkoittamaa rikosta ei pidetä poliittisena rikoksena. Vastaava sopimusmääräys sisältyy myös terro-

rismin rahoituksen vastaisen yleissopimuksen 14 artiklaan. Tämä tulkinta on vahvistettu myös Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselmassa 1373 (2001), joka edellyttää kaikkien valtioiden takaavan kansainvälisen oikeuden periaatteiden mukaisesti, että terroritekojen kyseessä ollen rikoksen poliittista tarkoituspäätä ei hyväksytä perusteeksi, jonka nojalla voi kieltäytyä rikoksen johdosta tapahtuvasta luovutuksesta.

3. Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

Terrorismin vastustamista koskevaan eurooppalaiseen yleissopimukseen tehdyn pöytäkirjan tarkoituksena on sopimuksen ajankuvaaminen siten, että se kattaisi yleismaailmallisissa terrorisminvastaisissa yleissopimuksissa rangaistaviksi määrättyt teot sekä varaumakäytännön muuttaminen siten, että poliittisia rikoksia koskevan perusteen käyttöä kieltäytymisperusteena rikoksenteijän luovuttamisessa rajoitetaan.

Sopimuksen 1 artiklan luetteloon rikoksista, joita ei luovuttamisnäkökohdasta saa pitää poliittisina rikoksina, poliittiseen rikokseen liittyvinä tai poliittisista vaikuttimista tehtyinä rikoksina, lisätään viittaukset ydinainesten turvajärjestelyjä koskevista toimista tehdyn yleissopimuksen (SopS 72/1989), kansainväliseen siviili-ilmailuun käytettävillä lentoasemilla tapahtuvien laittomien väkivallanteiden ehkäisemistä koskevan lisäpöytäkirjan (SopS 43/1998), merenkulun turvallisuuteen kohdistuvien laittomien tekojen ehkäisemistä koskevan yleissopimuksen (SopS 11/1999), mannerjalustalla sijaitsevien kiinteiden lauttojen turvallisuuteen kohdistuvien laittomien tekojen ehkäisemistä koskevan pöytäkirjan (SopS 44/2000), terrorististen pommi-iskujen torjumista koskevan kansainvälisen yleissopimuksen samoin kuin terrorismin rahoituksen torjumista koskevan kansainvälisen yleissopimuksen alaan kuuluvat rikokset. Lisäksi yhtenäistetään artiklan kirjoitusasua siten, että artiklassa viitataan myös asianomaisessa yleissopimuksessa tarkoitettuihin rikoksiin. Yleissopimuksen 1 artiklassa tarkoitettu rikos, joka sisältää pommin, kranaatin, raketin, konetuliaseen tai kirje- tai

pakettipommin käytön, jos tämä käyttö aiheuttaa yleistä vaaraa ihmisille, korvautuu viitauksella terrorististen pommi-iskujen torjumisesta tehdyssä sopimuksessa tarkoitettuihin rikoksiin.

Sopimuksen yritystä ja osallisuutta koskevia määräyksiä laajennetaan siten, että niihin lisätään 1 artiklan tarkoittamien rikosten järjestäminen tai toisten johtaminen niissä tai niiden yrityksessä. Pöytäkirjassa otetaan huomioon myös mahdollinen tarve täydentää luetteloa tulevaisuudessa. Sopimuksen uudessa 13 artiklassa otetaan käyttöön yksinkertaistettu menettely 1 artiklassa tarkoitetun sopimusluettelon ajantasaistamiseksi tarpeen vaatiessa. Luetteloon voidaan kuitenkin lisätä ainoastaan voimassaolevia Yhdistyneiden Kansakuntien piirissä laadittuja, terrorismirikoksia koskevia sopimuksia.

Mahdollisuutta tehdä varauma sopimuksen tarkoituksen ja päämäärän kannalta keskeiseen 1 artiklaan on yhä yleisemmin pidetty ristiriitaisena elementtinä ja epäkohtana, joka olennaisesti heikentää sopimuksen tehokkuutta. Varaumamenettelyn uudelleenarvioiminen kuului tästä syystä neuvottelujen mandaattiin. Vaikka useimmat sopimuspuolet, muiden muassa Suomi, olivat valmiita 13 artiklan poistamiseen, pienehkö vähemmistö piti sitä edelleen välttämättömänä. Kompromissina päädyttiin menettelyyn, joka merkittävällä tavalla rajoittaa varaumamenettelyä. Uuteen 16 artiklaan sisältyvien määräysten mukaan varaumassa on täsmennettävä, mitä rikoksia se koskee. Varauma on lähtökohtaisesti voimassa vain kolme vuotta, mutta sopimuspuolella on mahdollisuus jatkaa sen voimassaoloa. Jos sopimusvaltio ilmoittaa Euroopan neuvoston pääsihteerille aikovansa pitää varauman voimassa, sen tulee antaa samalla selitys, jossa varauman jatkamista perustellaan. Luovuttamisesta kieltäytyminen varaumaan vedoten voidaan epäselvissä tilanteissa saattaa sopimuspuolten kokouksen käsiteltäväksi. Nykyiset varaumat raukeavat pöytäkirjan voimaantullessa, ja muutettuun 1 artiklaan voivat tehdä varaumia vain nykyiset sopimuspuolet.

Keskeisiin uudistuksiin kuuluu myös sopimuksen avaaminen allekirjoitettavaksi Euroopan neuvoston tarkkailijajäsenille. Ministerikomitealla on lisäksi oikeus harkinnanva-

raisesti kutsua myös muita maita liittymään sopimukseen.

Pöytäkirjalla ei muuteta sopimuksen perusluonnetta olemassa olevia luovutussopimuksia täydentävänä sopimuksena. Tältä kannalta on olennaista, että sopimus ei sisällä velvoitetta säätää siinä tarkoitettuja tekoja rangaistaviksi, eikä se liioin vaikuta poliittisia rikoksia koskevan perusteen ohella muihin kieltäytymisperusteisiin. Näin ollen valtio voi kieltäytyä luovuttamasta siinäkin tapauksessa, että 1 ja 2 artiklassa määritelty rikos on tapahtunut, mikäli luovutettava on kyseisen maan kansalainen tai luovutusta rajoittaa aikaraja tai muu sisäisen lainsäädännön asettama rajoitus.

4. Esityksen vaikutukset

Esitys ei sisällä uusia valtionalouteen liittyviä taloudellisia vaikutuksia tai muita vähäistä merkittävämpiä vaikutuksia. Esityksellä ei ole myöskään vaikutusta viranomaisten menettelytapoihin, eikä se vaikuta viranomaisten keskinäisiin toimivaltasuhteisiin tai valtion ja kuntien väliseen tehtävänjakoon. Esityksellä ei ole ympäristö- tai sosiaalisia vaikutuksia. Koska esitys rajoittaa Suomen viranomaisten harkintavaltaa rikoksentekijän luovuttamisen suhteen vain erittäin rajoitusti, esityksen ei ole katsottu edellyttävän sukupuolivaikutusten arviointia.

5. Asian valmistelu

Terrori-iskut 11 päivänä syyskuuta 2001 New Yorkissa ja Washingtonissa johtivat kansainvälisen terrorisminvastaisen yhteistyön tiivistämiseen. Euroopan neuvoston ministerikomitea perusti loppusyksystä 2001 terrorisminvastaisen asiantuntijatyöryhmän, jolle annettiin tehtäväksi muun muassa arvioida Euroopan neuvoston yleissopimusten, etenkin terrorismin vastustamisesta 1977 tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen uudistamistarvetta samoin kuin mahdollisuutta avata sopimus myös muiden kuin Euroopan neuvoston jäsenmaiden allekirjoitusta varten. Yleissopimukseen tehty pöytäkirja valmistettiin asiantuntijatyöryhmässä vuoden 2002 aikana.

Pöytäkirja avattiin allekirjoittamista varten

Euroopan neuvoston ministerikomitean 112. istunnon yhteydessä 15 päivänä toukokuuta 2003, jolloin myös Suomi allekirjoitti pöytäkirjan. Allekirjoituksen yhteydessä Euroopan unionin jäsenvaltiot antoivat julistuksen, jossa ilmoitettiin Euroopan unionin jäsenvaltioiden soveltavan keskinäisessä luovuttamisessaan 13 päivänä kesäkuuta 2002 eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä tehdyn puitepäätöksen (2002/584/YOS, EYVL L 190, 18 heinäkuuta 2002) mukaista menettelyä. Puitepäätös tuli voimaan 1 päivänä

tammikuuta 2004 ja se korvasi jäsenvaltioiden välillä voimassa olevat luovuttamista koskevien kansainvälisten yleissopimusten vastaavat määräykset. Tarkoituksena on, että Euroopan unionin jäsenvaltiot antavat vastaavan julistuksen myös pöytäkirjan hyväksymisen yhteydessä. Hallituksen esitys on laadittu ulkoasiainministeriössä. Pöytäkirjan hyväksymisestä on pyydetty lausunnot oikeusministeriöltä ja sisäasiainministeriöltä, jotka molemmat puolsivat pöytäkirjan hyväksymistä. Myös esityksestä on saatu lausunnot oikeusministeriöltä ja sisäasiainministeriöltä.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

Selvyyden vuoksi pöytäkirjan sisältö selostetaan seuraavassa pöytäkirjalla muutetun yleissopimuksen artiklanumerointia noudattaen. Kunkin artiklan yhteydessä viitataan kuitenkin myös pöytäkirjan vastaavaan artiklaan.

1. Pöytäkirjan sisältö ja suhde Suomen lainsäädäntöön

1 artikla. Sopimuksen 1 artikla määrittelee ne rikokset, joita ei luovuttamisnäkökohdasta saa pitää poliittisina rikoksina, poliittiseen rikokseen liittyvinä tai poliittisista vaikutuksista tehtyinä rikoksina. Pöytäkirjan 1 artikla laajentaa luetteloa uusimmissa terrorisminvastaisissa Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksissa tarkoitettuihin rikoksiin ja yhtenäistää samalla artiklan kirjoitusasua siten, että kussakin kohdassa viitataan asianomaisessa yleissopimuksessa tarkoitettuihin rikoksiin.

Sopimuksen 1 artiklan tarkoittamiin rikoksiin kuuluvat pöytäkirjan nojalla myös ydinaineiden turvajärjestelyjä koskevista toimista tehdyn yleissopimuksen alaan kuuluva rikos, kansainväliseen siviili-ilmailuun käytettävillä lentoasemilla tapahtuvien laittomien väkivallanteiden ehkäisemistä koskevan lisäpöytäkirjan alaan kuuluva rikos samoin kuin merenkulun turvallisuuteen kohdistuvien laittomien tekojen ehkäisemistä koskevan yleissopimuksen, mannerjalustalla sijaitsevien kiinteiden lauttojen turvallisuuteen kohdistuvien laittomien tekojen ehkäisemistä koskevan pöytäkirjan, terrorististen pommi-iskujen torjumista koskevan kansainvälisen yleissopimuksen ja terrorismin rahoituksen torjumista koskevan kansainvälisen yleissopimuksen alaan kuuluvat rikokset.

Sopimuksen 1 artiklan c ja d kohdissa mainitut rikokset korvataan viittauksilla kansainvälistä suojelua nauttivia henkilöitä vastaan, mukaan lukien diplomaattiset edustajat, kohdistuvien rikosten ehkäisemistä ja rankaisemista koskevan yleissopimuksen (SopS 63/1978) samoin kuin panttivankien ottamisen vastaisen yleissopimuksen (SopS 38/1983) alaan kuuluviin rikoksiin. Artiklan 1

kappaleen b kohdassa sana "allekirjoitettu" korvataan sanalla "tehty" monitulkintaisuuden välttämiseksi. Luettelossa mainitaan kunkin sopimuksen tai pöytäkirjan osalta sama päivämäärä, jota Yhdistyneiden kansakuntien sihteeristö tallettajana käyttää.

Artiklan f kohtaan aiemmin sisältynyt määräys, jonka nojalla sopimuksen määräyksiä sovelletaan myös silloin, kun kyse on 1 kappaleessa tarkoitettujen rikosten yrityksestä tai osallisuudesta näihin rikoksiin tai niiden yritykseen, siirretään erilliseen 2 kappaleeseen, ja siihen lisätään maininta 1 kappaleessa tarkoitettujen rikosten järjestämisestä tai toisten johtamisesta niissä tai niiden yrityksessä.

2 artikla. Sopimuksen 2 artikla koskee toisen henkilön henkeen, fyysiseen koskemattomuuteen tai vapauteen kohdistuvia rikoksia samoin kuin vakavia omaisuuteen kohdistuvia rikoksia, jotka ovat aiheuttaneet yleistä vaaraa ja joita sopimuspuoli voi harkinnanvaraisesti olla pitämättä poliittisina rikoksina silloin, kun kyse on rikoksentekijän luovutuksesta.

Pöytäkirjan 2 artiklassa tehdään artiklan 3 kappaleeseen sama rikosten järjestämistä tai toisten johtamista niissä tai niiden yrityksessä koskeva lisäys kuin 1 artiklaan.

3 artikla. Sopimuksen 3 artikla sisältää määräyksen, jonka mukaan sopimuspuolten kesken sovellettavien rikoksentekijöiden luovuttamista koskevien sopimusten määräykset muuttuvat sikäli, kuin ne eivät ole sopusoinnussa yleissopimuksen kanssa. Pöytäkirja ei muuta 3 artiklaa.

4 artikla. Artiklan 1 kappaleessa määrätään, että 1 ja 2 artiklassa lueteltuja rikoksia on pidettävä luovutettavina rikoksina, vaikka sopimuspuolet olisivat sopimuspuolina muissa kansainvälisissä sopimuksissa, joissa 1 ja 2 artikloissa lueteltuja rikoksia ei ole mainittu rikoksena, jonka johdosta voidaan luovuttaa. Tämä määräys säilyy ennallaan, mutta 1 kappaleeseen lisätään lause, jonka mukaan sopimusvaltiot sitoutuvat lisäksi sisällyttämään nämä rikokset kaikkiin niiden välillä myöhemmin tehtäviin luovuttamista koskeviin sopimuksiin rikoksina, joiden johdosta rikoksentekijä voidaan luovuttaa.

4 artiklan uusi 2 kappale koskee tapauksia, joissa sopimusvaltio asettaa rikoksen johdosta tapahtuvan luovuttamisen ehdoksi, että on olemassa sitä koskeva sopimus. Jos tällainen sopimusvaltio saa luovuttamista koskevan pyynnön toiselta sopimusvaltiolta, jonka kanssa sillä ei ole rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevaa kahdenvälistä sopimusta, se voi harkintansa mukaan katsoa tämän yleissopimuksen luovuttamisen oikeusperustaksi 1 tai 2 artiklassa tarkoitettujen rikosten osalta.

Artiklaan tehdyt lisäykset, jotka sisältyvät pöytäkirjan 3 artiklaan, sisältävät rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevia tavanomaisia määräyksiä, joiden tarkoituksena on yksinkertaistaa luovutusmenettelyä ja mahdollistaa terroritekoihin syyllisten tuomitseminen siinä valtiossa, johon kyseisellä rikoksella on eniten liittymäkohtia. On kuitenkin huomattava, että sopimus ei edelleenkään koske muita kieltäytymisperusteita kuin rikoksen poliittista luonnetta. Valtio voi siis edelleen kieltäytyä luovutuksesta esimerkiksi kaksoisrangaistavuusvaatimuksen tai muiden lainsäädäntönsä asettamien vaatimusten nojalla.

5 artikla. Sopimuksen 5 artikla sisältää niin kutsutun syrjintälausekkeen, joka liittyy läheisesti poliittisia rikoksia koskevan poikkeuksen kieltoon 1 artiklassa ja mahdollistaa ihmisoikeusnäkökohtien huomioonottamisen luovutus päätöstä koskevassa harkinnassa. Artiklan mukaan sopimusvaltio voi kieltäytyä luovuttamasta henkilöä 1 tai 2 artiklassa tarkoitettujen rikosten johdosta, jos on perusteltua syytä uskoa, että luovuttamista tai oikeusapua koskevan pyynnön tarkoituksena on henkilön syyttäminen tai tuomitseminen hänen rotunsa, uskontonsa, kansallisuutensa, etnisen alkuperänsä tai poliittisen mielipiteensä vuoksi, tai jos pyynnön noudattaminen vaikeuttaisi kyseisen henkilön asemaa tällaisesta syystä. Poliittisia rikoksia koskevan poikkeuksen kieltö - tai mikään muukaan sopimuksen määräyksistä - ei tällaisessa tilanteessa velvoita sopimusvaltiota luovuttamaan henkilöä rikoksen johdosta.

Artiklassa lueteltuja perusteita ei ole tarkoitettu tyhjentäviksi vaan esimerkeiksi tapauksista, joihin vedoten valtiolla on oikeus pidättäytyä luovuttamisesta.

Artiklaan lisätään uusi 2 kappale, jonka mukaan sopimuksen ei myöskään tule tulkita velvoittavan rikoksentekijän luovuttamiseen, jos luovutuspyynnön kohteena oleva henkilö on vaarassa tulla kidutetuksi, ja uusi 3 kappale, jonka mukaan velvoitetta luovuttamiseen ei ole siinäkään tapauksessa, että luovutuspyynnön kohteena oleva henkilö on vaarassa saada kuolemanrangaistuksen. Sama koskee pyynnön vastaanottaneen valtion lainsäädännöstä riippuen myös tilannetta, jossa luovutuspyynnön kohteena oleva henkilö on vaarassa saada elinkautisen vankeusrangaistuksen ilman mahdollisuutta rangaistuksen muuttamiseen ehdonalaiseksi. Poikkeuksena mainitaan tilanteet, joissa pyynnön vastaanottaneella sopimusvaltiolla on sopimukseen perustuva velvollisuus luovuttaa, mikäli pyynnön esittänyt valtio antaa riittävät takeet siitä, että kuolemanrangaistusta ei panna täytäntöön tai että luovutuspyynnön kohteena olevalle henkilölle ei määrätä elinkautista vankeusrangaistusta ilman mahdollisuutta rangaistuksen muuttamiseen ehdonalaiseksi.

Sopimuksen 5 artiklaan lisätyt uudet kappaleet sisältyvät pöytäkirjan 4 artiklaan. Niissä tunnustetaan kiduksen ja kuolemanrangaistuksen samoin kuin eräissä maissa elinikäisen ehdottoman vankeustuomion uhan kuuluvan luovuttamisesta kieltäytymisperusteisiin. Kaksi ensimmäistä perustetta on mainittu jo eurooppalaisessa luovutussopimuksessa, mutta ne haluttiin sisällyttää artiklaan pitäen silmällä erityisesti sitä, että sopimus avataan Euroopan neuvoston tarkkailijajäsenille ja mahdollisesti myös muille valtioille.

9 artikla. Sopimukseen lisätään uusi 9 artikla, jonka mukaan sopimusvaltiot voivat halutessaan tehdä keskenään kahden- tai monenvälisiä sopimuksia täydentääkseen sopimuksen määräyksiä tai edistääkseen sopimuksen sisältämien periaatteiden soveltamista. Tämä uusi määräys sisältyy pöytäkirjan 5 artiklaan.

10 artikla. Uusi 10 artikla korvaa sopimuksen nykyisen 9 artiklan, joka koskee sopimuksen soveltamisen seuranta. Euroopan neuvoston rikosasiainkomitea (CDPC) on nykyisinkin vastuussa sopimuksen soveltamisen seurannasta, mutta uudessa 10 artiklassa täsmennetään sekä CDPC:n tehtäviä että niihin liittyviä sopimusvaltioiden velvolli-

suuksia. Artiklan mukaan sopimusvaltioiden on pidettävä CDPC ajan tasalla sopimuksen soveltamisesta. CDPC puolestaan tekee ehdotuksia sopimuksen soveltamisen edistämiseksi tai tehostamiseksi sekä antaa ministerikomitealle suosituksia, jotka koskevat sopimuksen muutosehdotuksia. Lisäksi CDPC antaa lausunnon sopimuksen muutosehdotuksista, joita sopimuspuolet ovat tehneet 12 ja 13 artiklan mukaisesti, ottaa sopimusvaltion pyynnöstä kantaa sopimuksen soveltamista koskeviin kysymyksiin ja ryhtyy tarvittaessa toimiin edistääkseen sopimuksen täytäntöönpanon yhteydessä ilmenevien ongelmien sovinnoista ratkaisua. CDPC raportoi vuosittain Euroopan neuvoston ministerikomitealle artiklan täytäntöönpanosta ja antaa ministerikomitealle suosituksia, jotka koskevat Euroopan neuvoston ulkopuolisten valtioiden kutsumista liittymään sopimukseen sen 14 artiklan 3 kappaleen mukaisesti. Nämä määräykset sisältyvät pöytäkirjan 6 artiklaan.

Sopimuksen uudessa 17 artiklassa määrätään lisäksi toisesta seurantaelimestä, sopimuspuolten kokouksesta, jonka tehtävät liittyvät etenkin varaumia koskevien sopimusvelvoitteiden valvontaan.

11 artikla. Sopimuksen uusi 11 artikla korvaa nykyisen riitojen ratkaisua koskevan 10 artiklan. Uudessa artiklassa on otettu huomioon se mahdollisuus, että sopimuspuolina voi vastaisuudessa olla muitakin kuin Euroopan neuvoston jäsenvaltioita. Silloin, kun riidan osapuolet ovat Euroopan neuvoston jäsenvaltioita, eikä riidan osapuoli nimeä välimiestä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun välimiesmenettelyä koskeva pyyntö on esitetty, Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen puheenjohtaja nimeää välimiehen toisen riidan osapuolen pyynnöstä. Kun riidan osapuolena sitä vastoin on Euroopan neuvoston ulkopuolinen valtio, eikä riidan osapuoli nimeä välimiestä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun välimiesmenettelyä koskeva pyyntö on esitetty, Kansainvälisen tuomioistuimen puheenjohtaja nimeää välimiehen toisen riidan osapuolen pyynnöstä. Siinä tapauksessa, että kyseisen tuomioistuimen puheenjohtaja on riidan osapuolena olevan valtion kansalainen välimiehen nimeää tuomioistuimen varapuheenjohtaja tai, jos varapuheenjohtaja on toisen riidan osapuolen kansalainen, virkaiäl-

tään vanhin sellainen tuomioistuimen tuomari, joka ei ole minkään riidan osapuolen kansalainen. Samoin toimitaan myös silloin, kun välimiehet eivät pääse sopimukseen puheenjohtajan nimeämisestä tämän artiklan 1 kappaleen mukaisesti. Riitojenratkaisumenettelyä koskevat uudet määräykset sisältyvät pöytäkirjan 7 artiklaan.

12 artikla. Sopimuksen uusi 12 artikla määrää sopimusmuutoksia koskevasta yleisestä menettelystä, jonka mukaan sopimusvaltio tai ministerikomitea voi ehdottaa muutoksia sopimukseen. Euroopan neuvoston pääsihteeri antaa muutosehdotukset tiedoksi sopimusvaltioille. Kuultuaan Euroopan neuvoston ulkopuolisia sopimusvaltioita ja tarvittaessa CDPC:tä ministerikomitea voi hyväksyä muutoksen Euroopan neuvoston perussäännön 20 artiklan d kappaleen mukaisella määräänemmistöllä. Ministerikomitean hyväksymät muutokset tulevat voimaan kolmantenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun kaikki sopimusvaltiot ovat ilmoittaneet pääsihteerille hyväksyneensä ne.

Yleistä sopimusmuutoksia koskevaa menettelyä koskevat määräykset sisältyvät pöytäkirjan 8 artiklaan.

13 artikla. Sopimuksen uudessa 13 artiklassa otetaan käyttöön yksinkertaistettu menettely 1 artiklassa tarkoitetun sopimusluettelon ajantasaistamiseksi tarpeen vaatiessa. Artiklan 1 kappaleen mukaan luetteloon voidaan lisätä ainoastaan Yhdistyneiden kansakuntien piirissä terrorismirikoksia koskevia sopimuksia, jotka ovat voimassa. Kuten 12 artiklan mukaisessa menettelyssä, muutosta saa ehdottaa jokainen sopimuspuoli tai ministerikomitea. Ministerikomitean hyväksytyä lisäyksen se tulee kuitenkin voimaan vuoden kuluttua siitä, kun muutoksesta on tiedotettu sopimuspuolille edellyttäen, että kolmasosa sopimuspuolista ei vastusta voimaantuloa.

Mikäli kolmasosa sopimuspuolista vastustaa lisäystä, se ei tule voimaan. Jos vähemmän kuin yksi kolmasosa sopimuspuolista on ilmoittanut vastustavansa muutoksen voimaantuloa, se tulee voimaan niiden sopimusvaltioiden osalta, jotka eivät ole ilmoittaneet vastustavansa sitä. Kun muutos on tullut voimaan ja sopimusvaltio on ilmoittanut vastustavansa sen voimaantuloa, se tulee kysei-

sen sopimusvaltion osalta voimaan seuraavan kuukauden ensimmäisenä päivänä siitä, kun se on ilmoittanut Euroopan neuvoston pääsihteerille hyväksyneensä muutoksen.

Yksinkertaistettua muutosmenettelyä koskevat määräykset sisältyvät pöytäkirjan 9 artiklaan.

14 Artikla. Sopimukseen liittymistä koskevat määräykset sisältyvät nykyiseen 11 artiklaan, josta tulee muutetussa sopimuksessa 14 artikla. Artiklan 1 kappaletta muutetaan siten, että sopimus avataan Euroopan neuvoston jäsenvaltioiden lisäksi Euroopan neuvoston tarkkailijavaltioille. Artiklaan lisätään uusi 3 kappale, jonka mukaan ministerikomitea voi kuultuaan CDPC:tä kutsua myös muun Euroopan neuvoston ulkopuolisen valtion liittymään sopimukseen. Päätös tehdään Euroopan neuvoston perussäännön 20 artiklan d kappaleen mukaisella määräenemmistöllä samoin kuin niiden sopimusvaltioiden edustajien yksimielisellä päätöksellä, joilla on oikeus kuulua ministerikomiteaan. Nykyisestä 3 kappaleesta tulee artiklan 4 kappale.

Sopimukseen liittymistä koskevat uudet määräykset sisältyvät pöytäkirjan 10 artiklaan.

15 artikla. Sopimuksen nykyinen 12 artikla koskee sopimuksen alueellista soveltamista koskevia selityksiä. Artiklasta tulee muutetun sopimuksen 15 artikla, ja sen sanamuotoa täsmennetään. Täsmennykset johtuvat siitä, että niiden valtioiden, jotka eivät ole sopimuspuolia terrorismin vastustamista koskevassa eurooppalaisessa yleissopimuksessa ja jotka haluavat liittyä muutospöytäkirjaan, tulee liittyä myöskin sopimukseen.

16 artikla. Artikla sisältää varaumien tekemistä koskevat uudet määräykset ja korvaa nykyisen sopimuksen 13 artiklan.

Uusien määräysten mukaan sopimusvaltion on varauman tehdessään mainittava ne rikokset, joita varauma koskee. Artiklassa säädetään myös varauman voimassaolosta, joka rajataan kolmeen vuoteen siitä päivästä, jona sopimus tulee kyseisen valtion osalta voimaan. Varaumaa voidaan kuitenkin jatkaa samanpituisen ajanjakson ajaksi kerrallaan.

Euroopan neuvoston pääsihteerin tulee ilmoittaa varauman tehneelle sopimusvaltiolle varauman voimassaolon päättymisestä kaksitoista kuukautta ennen sen päättymistä. So-

pimusvaltion tulee puolestaan ilmoittaa Euroopan neuvoston pääsihteerille viimeistään kolme kuukautta ennen varauman voimassaolon päättymistä, aikooko se pitää varauman voimassa, muuttaa sitä vai peruuttaa sen. Jos sopimusvaltio ilmoittaa Euroopan neuvoston pääsihteerille aikovansa pitää varauman voimassa, sen tulee antaa samalla selitys, jossa se antaa perustelut varauman jatkamiselle. Jollei kyseinen sopimusvaltio ole antanut varaumaa koskevaa ilmoitusta, Euroopan neuvoston pääsihteerin ilmoittaa sille, että sen varauma katsotaan automaattisesti pidennetyksi kuuden kuukauden ajaksi. Jos kyseinen sopimusvaltio ei tämän kuuden kuukauden ajanjakson ole ilmoittanut aikomuksestaan pitää varauma voimassa tai muuttaa sitä, varauman voimassaolo päättyy.

Mikäli luovutuspyynnön saanut sopimusvaltio kieltäytyy luovuttamasta henkilöä varauman seurauksena, sen tulee saattaa tapaus poikkeuksetta ja viipymättä toimivaltaisten viranomaistensa käsiteltäväksi, jolleivät pyynnön esittänyt valtio ja pyynnön vastaanottanut valtio toisin sovi. Syyttämistä koskeva päätös on tehtävä pyynnön vastaanottaneen valtion lainsäädännön mukaisesti samalla tavalla kuin mikä tahansa vakavaa rikosasiaa koskeva päätös. Pynnön vastaanottaneen valtion on annettava oikeudenkäynnin lopputulos viipymättä tiedoksi pyynnön esittäneelle valtiolle samoin kuin Euroopan neuvoston pääsihteerille, joka toimittaa sen 17 artiklassa tarkoitetulle sopimuspuolten konferenssille.

Päätös luovutuspyynnön epäämisestä 16 artiklan 1 kappaleen mukaisesti tehdyn varauman perusteella tulee toimittaa viipymättä pyynnön esittäneelle valtiolle. Jos oikeuden asiaratkaisun sisältävää päätöstä ei ole tehty kohtuullisen ajan kuluessa pyynnön vastaanottaneessa valtiossa, pyynnön esittänyt valtio voi antaa tämän seikan tiedoksi Euroopan neuvoston pääsihteerille, joka saattaa asian sopimuspuolten konferenssin käsiteltäväksi. Konferenssi käsittelee asian ja antaa lausunnon siitä, onko kieltäytyminen sopimuksen mukainen, ja toimittaa lausunnon ministerikomitealle asiaa koskevan päätöksen antamiseksi.

Varaumia koskevat uudet määräykset sisältyvät pöytäkirjan 12 artiklaan. Tämän artik-

lan 1 kappaleessa selvennetään, että varaukset, joita sopimukseen on tehty ennen pöytäkirjan avaamista allekirjoittamista varten, eivät koske pöytäkirjalla muutettua sopimusta. Kyseessä on siirtymäsäännös, joka ei näy muutetussa sopimustekstissä.

Pöytäkirjalla muutetun sopimuksen 16 artikla sisältää uudenlaisen varaumamahdollisuuden. Suomen osalta varaukselle ei voi katsoa olevan tarvetta, sillä nykyisessäkin luovuttamiskäytännössä poliittisia rikoksia koskevan kieltäytymisperusteen käytön mahdollisuus on lähinnä teoreettinen. Luovuttamisesta voidaan tarvittaessa kieltäytyä muilla esimerkiksi pöytäkirjalla muutetun sopimuksen 5 artiklan ihmisoikeuksiin liittyvillä perusteilla. Pöytäkirja ei vaikuta esimerkiksi luovuttamislain 7 §:ssä säädettyyn kieltöön luovuttaa valtioon, jossa henkilö saattaa joutua henkeään tai vapauttaan uhkaavan tai muun vainon kohteeksi taikka lain 8 §:ssä säädettyyn inhimillisiin syihin perustuvaan luovuttamiskieltoon. On myös huomattava, että Suomi on katsottuaan sen tarkoituksenmukaiseksi huhtikuussa 2002 peruuttanut varauksensa (300/2002), jonka Suomi oli tehnyt nykyiseen sopimukseen.

17 artikla. Sopimuksen uudessa 17 artiklassa määrätään sopimuspuolten kokouksesta (Conference of States Parties against Terrorism, jäljempänä 'COSTER'). Artiklan mukaan COSTERin tehtävänä on valvoa sopimuksen tehokasta soveltamista yhteistyössä CDPC:n kanssa sekä varaumien sopimuksenmukaista soveltamista. Sen tehtäviin kuuluu lisäksi tietojen vaihto terrorismin vastaisen taistelun oikeudellisesta ja poliittisesta kehityksestä, asiaan liittyvien kannanottojen valmistelu ja ministerikomitean toimeksiantojen täytäntöönpano samoin kuin Euroopan neuvoston terrorismin vastaisten toimien tarkastelu ja tarvittaessa ehdotusten tekeminen lisätoimista, joita voidaan tarvita kansainvälisen yhteistyön tehostamiseksi alalla. COSTER koostuu asiantuntijoista, jotka kukin sopimusvaltio on nimennyt. Se kokoontuu sääntömääräisesti kerran vuodessa ja ylimääräisiin istuntoihin, kun Euroopan neuvoston pääsihteeri tai vähintään yksi kolmasosa sopimuspuolista sitä pyytää. Artiklan mukaan COSTER hyväksyy omat menettelytapasääntönsä. Euroopan neuvosto vastaa niiden so-

pimusvaltioiden osallistumiskuluista, jotka ovat Euroopan neuvoston jäsenvaltioita. Euroopan neuvoston sihteeristö avustaa COSTERia sen tämän artiklan mukaisten tehtävien hoidossa. Artikla määrää, että CDPC:lle on säännöllisin väliajoin annettava ajantasaista tietoa COSTERin työstä.

Sopimuspuolten kokousta koskevat määräykset sisältyvät pöytäkirjan 13 artiklaan.

18 artikla. Sopimuksen nykyisestä 14 artiklasta, joka koskee sopimuksen irtisanomista, tulee 18 artikla. Artiklaan ei tehty muutoksia.

19 artikla. Sopimuksen 16 artiklasta, joka koskee neuvoston pääsihteerin tehtäviä sopimuksen tallettajana, tulee muutetussa sopimuksessa 19 artikla. Pääsihteeri ilmoittaa Euroopan neuvoston jäsenvaltioille allekirjoittamisista, ratifioimis- tai hyväksymiskirjojen tallettamisista, pöytäkirjan 18 artiklan mukaisesta voimaantulopäivästä sekä muista pöytäkirjaan liittyvistä toimista, ilmoituksista tai tiedonannoista.

Sopimuksen 19 artiklan johdantolauseessa sanat "neuvoston jäsenvaltioille" korvataan sanoilla "sopimusvaltioille", koska uusi sopimus on avoinna muillekin kuin neuvoston jäsenvaltioille. Samasta syystä artiklan b kohdassa viitataan hyväksymiskirjojen lisäksi myös liittymiskirjoihin.

Sopimuksen nykyinen 15 artikla, jonka mukaan sopimuksen voimasaolo päättyy sellaisen sopimuspuolen suhteen, joka eroaa Euroopan neuvoston jäsenyydestä, poistetaan. Määräys sisältyy pöytäkirjan 15 artiklaan, ja perustuu siihen, että sopimus avataan allekirjoitettavaksi myös Euroopan neuvoston ulkopuolisille valtioille.

Pöytäkirjaan sisältyy lisäksi määräyksiä, jotka koskevat ainoastaan pöytäkirjaa eivätkä muutettua sopimusta. Pöytäkirjan 17 artikla koskee pöytäkirjan allekirjoittamista. Pöytäkirja on ainoastaan nykyisten sopimuspuolten allekirjoitettavissa. Pöytäkirjan 18 artiklan mukaan pöytäkirja tulee voimaan seuraavan kuukauden ensimmäisenä päivänä sen jälkeen, kun on kulunut kolme kuukautta siitä päivästä, jona kaikki yleissopimuksen sopimuspuolet ovat ilmaisseet suostumuksensa tulla pöytäkirjan sitomaksi. Pöytäkirjan 19 artikla koskee Euroopan neuvoston pääsihteerin tehtäviä pöytäkirjan tallettajana.

2. Lakiehdotuksen perustelut

1 §. Lain 1 § sisältää tavanomaisen blankettilain säännöksen, jolla saatetaan voimaan lailla ne pöytäkirjan määräykset, jotka kuuluvat lainsäädännön alaan. Lainsäädännön alaan kuuluvia määräyksiä selostetaan jäljempänä eduskunnan suostumuksen tarpeellisuutta ja käsittelyjärjestystä koskevassa jaksossa.

2 §. Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan tasavallan presidentin asetuksella säädettävänä ajankohtana samanaikaisesti kuin sopimus tulee voimaan Suomen osalta.

3. Voimaantulo

Terrorismin vastustamista koskevaan eurooppalaiseen yleissopimukseen tehdyn pöytäkirjan 18 artiklan mukaan pöytäkirja tulee kansainvälisesti voimaan sen kuun ensimmäisenä päivänä, josta on laskettu kuluneeksi kolme kuukautta siitä, kun kaikki yleissopimuksen sopimuspuolet ovat ratifioineet tai hyväksyneet pöytäkirjan. Pöytäkirjan on ratifioinut tai hyväksynyt 6 valtiota, ja sen on allekirjoittanut 34 valtiota.

4. Eduskunnan suostumuksen tarpeellisuus ja käsittelyjärjestys

4.1. Eduskunnan suostumuksen tarpeellisuus

Perustuslain 94 §:n 1 momentin mukaan eduskunta hyväksyy muun muassa sellaiset valtiosopimukset ja muut kansainväliset velvoitteet, jotka sisältävät lainsäädännön alaan kuuluvia määräyksiä. Eduskunnan perustuslakivaliokunnan tulkintakäytännön mukaan perustuslaissa tarkoitettu eduskunnan hyväksymistoimivalta kattaa kaikki aineelliselta luonteeltaan lain alaan kuuluvat kansainvälisen velvoitteen määräykset. Sopimuksen määräykset on luettava lainsäädännön alaan, 1) jos määräys koskee jonkin perustuslaissa turvatun perusoikeuden käyttämistä tai rajoittamista, 2) jos määräys muutoin koskee yksilön oikeuksien tai velvollisuuksien perusteita, 3) jos määräyksen tarkoittamasta asiasta on perustuslain mukaan säädettävä lailla

taikka 4) jos määräyksen tarkoittamasta asiasta on voimassa lain säännöksiä tai 5) siitä on Suomessa vallitsevan käsityksen mukaan säädettävä lailla. Kysymykseen ei vaikuta se, onko jokin määräys ristiriidassa vai sopusoinnussa Suomessa lailla annetun säännöksen kanssa (PeVL 11, 12 ja 45/2000 vp.).

Rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta säädetään laissa rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta (456/1970, jäljempänä luovuttamislaki) samoin kuin laissa rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta Suomen ja muiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä (4/1286/2003, jäljempänä EU:n luovuttamislaki). Pohjoismaiden välillä luovuttaminen perustuu lakiin rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta Suomen ja muiden pohjoismaiden välillä (270/1960), jäljempänä Pohjoismaiden luovuttamislaki). Kyseiset lait sisältävät myös säännökset perusteista, joilla luovuttamisesta voidaan kieltäytyä. Yksi näistä perusteista on rikoksen poliittinen luonne.

Pöytäkirja sisältää myös määräyksiä, jotka vaikuttavat sopimuksen keskinäistä oikeusapua koskeviin määräyksiin, joilla rajoitetaan rikoksen poliittisen luonteen käyttöä kieltäytymisperusteena. Keskinäisestä oikeusavusta säädetään laissa kansainvälisestä oikeusavusta rikosasioissa (4/1994).

Edellä mainituista syistä useat pöytäkirjan määräyksistä kuuluvat lainsäädännön alaan ja pöytäkirjan hyväksyminen edellyttää näin ollen eduskunnan suostumusta.

Pöytäkirjan 1 ja 2 artiklat sisältävät sopimuksen keskeisimmät määräykset. Pöytäkirjan 1 artikla sisältää luettelon rikoksista, joita ei saa pitää poliittisina rikoksina, kun on kyse rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta. Pöytäkirjan 2 artikla koskee tekoja, joita voi harkinnanvaraisesti olla pitämättä poliittisina rikoksina luovuttamisen osalta. Pöytäkirjan 1 artiklassa olevaan listaan on pöytäkirjalla lisätty eräitä terrorismiin liittyviä kansainvälisiä sopimuksia. Lisäksi osallisuuden muotoja on laajennettu. Myös 2 artiklassa osallisuuden muotoja on laajennettu. Poliittisia rikoksia koskevasta kieltäytymisperusteesta säädetään yleisessä luovuttamislaisissa ja pohjoismaisissa luovuttamislaisissa. Artiklat kuuluvat lainsäädännön alaan.

Pöytäkirjan 1 ja 2 artikloissa tarkoitett

kokset ovat säännönmukaisesti sellaisia yleisen luovuttamislain 4 § 1 momentissa tarkoitettuja "luovuttamiskelpoisia" rikoksia, joiden osalta yhden vuoden rangaistuskynnys täyttyy ja luovuttaminen mihin tahansa valtioon on tältä osin mahdollista. Rikoksen luovuttamiskelpoisuutta koskevat määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan.

Vaikka pöytäkirjalla muutettukaan sopimus ei vaikuta muissa instrumenteissa ja lainsäädännössä olevien muiden kieltäytymisperusteiden käyttöön, 5 artiklan määräyksiä on täydennetty vielä kidutukseen, kuoleman- ja elinkautiseen vankeusrangaistukseen liittyvillä määräyksillä. Kieltäytymisperusteita koskevat määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan.

Sopimuksen 8 artiklaa ei muuteta pöytäkirjalla. Artiklassa kielletään keskinäisen oikeusavun epääminen 1 ja 2 artiklassa tarkoitettujen rikosten osalta pelkästään sillä perusteella, että kyseessä olisi poliittinen rikos. Kyseinen määräys kaventaa kansainvälisestä oikeusavusta rikosasioissa annetun lain (4/1994) 13 § 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettua harkinnanvaraisen kieltäytymisperusteen käyttöä nykyisestä siltä osin kuin 1 ja 2 artiklaan on lisätty rikoksia. Artiklan 1 ja 2 laajennukset kuuluvat myös tämän vuoksi lainsäädännön alaan.

Pöytäkirjallamuutetun sopimuksen 9 artiklan mukaan sopimusvaltiot voivat tehdä keskenään kahden- tai monenvälisiä sopimuksia täydentääkseen sopimusta. Koska artikla sisältää määräyksiä millaisia sopimuksia voidaan tehdä ja koska luovuttamista koskevat määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan, myös tämän artiklan määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan.

Pöytäkirjallamuutetun sopimuksen 11 artikla sisältää määräyksiä riitojen ratkaisusta, joiden myötä lainsäädännön alaan kuuluvat kysymykset voivat tulla suhteessa Suomeen sitovasti ratkaistuksi. Määräykset kuuluvat tämän vuoksi lainsäädännön alaan.

Pöytäkirjalla muutetun sopimuksen 12 ja 13 artikloissa olevien muutosmekanismien osalta on todettava, että pöytäkirjalla täydennetyn sopimuksen artikloissa tarkoitetuissa menettelyissä muutetun sopimuksen muutosten hyväksyminen edellyttää kunkin mahdollisen yksittäisen muutoksen osalta eduskun-

nan suostumuksen tarpeen ja käsittelyjärjestyksen arviointia. Vaikka muutoksia voidaan tehdä enemmistöpäätöksin, eivät muutokset voi tulla Suomea sitoviksi ilman Suomen hyväksymistä. Kyseiset artiklat eivät tämän vuoksi ole Suomen täysivaltaisuuden kannalta ongelmallisia, vaikka määräykset sinänsä kuuluvatkin lainsäädännön alaan.

4.2. Käsittelyjärjestys

Käsittelyjärjestyksen kannalta on syytä tarkastella pöytäkirjan määräysten suhdetta rikoksesta johtuvaa luovuttamista koskeviin säännöksiin, etenkin perustuslain 9 § 3 momentin mukaiseen kieltoon luovuttaa tai siirtää Suomen kansalaista vastoin tahtoaan toiseen maahan ja sitä koskeviin poikkeuksiin. Tässä yhteydessä voidaan mainita myös perustuslain 9 §:n 4 momentin kielto luovuttaa ulkomaalaista, jos häntä tämän vuoksi uhkaa kuolemanrangaistus, kidutus tai muu ihmisarvoa loukkaava kohtelu. Ottaen huomioon sopimuksen 5 artiklan ja siihen pöytäkirjalla tehty muutokset, pöytäkirjan ei voi katsoa velvoittavan ulkomaalaisen luovuttamiseen tämän lainkohdan tarkoittamissa tilanteissa. Todettakoon myös, että pöytäkirjalla muutetun sopimuksen tarkoituksena on määrätä vain siitä, mitä rikoksia pidetään poliittisina rikoksina. Pöytäkirjalla ei siten ole vaikutusta rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskeviin muihin laissa tai muissa sopimuksissa säädettyihin esteisiin.

Pöytäkirjalla voi olla Suomen viranomaisen harkintavaltaa kaventavaa vaikutusta lähinnä niissä tapauksissa, joissa Suomen kansalaisten luovuttaminen on jo aikaisemmin tehty mahdolliseksi. Voimassa olevan lainsäädännön mukaan Euroopan unionin alueella luovuttamisesta ei voi kieltäytyä rikoksen poliittiseen luonteeseen vedoten. EU:n luovuttamislaisissa ei mainita rikoksen poliittista luonnetta kieltäytymisperusteena rikoksesta luovutettaessa, mistä seuraa, että tämä kieltäytymisperuste ei ole käytettävissä Euroopan unionin jäsenvaltioiden välisissä suhteissa edes omien kansalaisten osalta. Pöytäkirjalla ei siten ole vaikutusta Euroopan unionin alueella tapahtuvaa luovutusta koskeviin säännöksiin. Suomen kansalaisia voidaan

luovuttaa myös pohjoismaisen luovuttamislain nojalla. Lain 2 §:n mukaan Suomen kansalaista ei kuitenkaan saa luovuttaa poliittisesta rikoksesta. Siltä osin kuin pöytäkirjalla supistetaan poliittisen rikoksen käsitettä, sillä voi olla vaikutusta pohjoismaisen luovuttamislain nojalla tapahtuvaan omien kansalaisten luovuttamiseen.

Tarkasteltaessa pöytäkirjan vaikutusta poliittisen rikoksen sisältöön, on otettava huomioon, että muutetun sopimuksen 1 artiklan 1 kappaleen a, b, c ja d kohdissa luetellut rikokset sisältyvät jo nykyisen sopimuksen 1 artiklaan. Peruuttaessaan 1 artiklaa koskevan varauksen vuonna 2002 Suomi sitoutui olemaan katsomatta näitä rikoksia poliittisiksi rikoksiksi. Muutetun 1 artiklan 1 kappaleen i ja j kohtien osalta, jotka koskevat terrorististen pommi-iskujen torjumista koskevan kansainvälisen yleissopimuksen ja terrorismin rahoituksen torjumista koskevan kansainvälisen yleissopimuksen alaan kuuluvia rikoksia, on otettava huomioon, että Suomi sitoutui jo mainitut sopimukset hyväksyessään siihen, että näiden sopimusten tarkoittamia rikoksia ei pidetä poliittisina rikoksina.

Sen sijaan on todettava, että Suomi ei ole aikaisemmin sitoutunut luopumaan poliittista rikosta koskevasta harkintavallasta pöytäkirjalla muutetun sopimuksen 1 artiklan 1 kappaleen e - h kohdissa tarkoitettujen rikosten osalta. Nämä kohdat koskevat ydinaineiden turvajärjestelyjä koskevista toimista tehdyn yleissopimuksen, kansainväliseen siviili-ilmailuun käytettävillä lentoasemilla tapahtuvien laittomien väkivallanteekojen ehkäisemistä koskevan lisäpöytäkirjan, merenkulun turvallisuuteen kohdistuvien laittomien tekojen ehkäisemistä koskevan yleissopimuksen ja mannerjalustalla sijaitsevien kiinteiden lauttojen turvallisuuteen kohdistuvien laittomien tekojen ehkäisemistä koskevan pöytäkirjan alaan kuuluvia rikoksia. Lisäksi voidaan todeta pöytäkirjan laajentavan hieman osallisuuden muotoja. Kun 1 artiklan f kohta nyky muodossaan mainitsee artiklassa tarkoitettujen rikosten yrityksen ja osallisuuden niihin tai niiden yritykseen, pöytäkirjassa mainitaan lisäksi (1 artiklan uusi 2 kappaleen c kohta) näiden rikosten järjestäminen tai toisten johtaminen niissä tai niiden yrityksessä. Pöytäkirjalla muutettu sopimus rajoittaa

poliittisia rikoksia koskevan kieltäytymisperusteen käyttöä myös näiden tekemuotojen osalta.

Samalla on kuitenkin otettava huomioon, että peruuttaessaan 1 artiklaa koskevan varauksen Suomi hyväksyi tulkinnan, jonka mukaan terroritekoja ei voida pitää missään olosuhteissa poliittisina rikoksina. Tämä tulkinta on vahvistettu myös Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselmassa 1373 (2001), jonka ponsiosan 3 kappaleen g kohta edellyttää kaikkien valtioiden takaavan kansainvälisen oikeuden periaatteiden mukaisesti, että terroritekojen kyseessä ollen rikoksen poliittista tarkoitusta ei hyväksytä perusteeksi, jonka nojalla voi kieltäytyä rikoksen johdosta tapahtuvasta luovutuksesta.

Koska pohjoismaisen luovuttamislain 2 §:n kieltä luovuttaa Suomen kansalaisia poliittisesta rikoksesta ei koske Euroopan unionin alueella tapahtuvaa luovuttamista Ruotsiin tai Tanskaan, poliittisen rikoksen käsitteen rajoittamisella edellä kuvatulla tavalla on vaikutusta lähinnä mahdollisuuteen luovuttaa omia kansalaisia Norjaan tai Islantiin. Omien kansalaisten luovuttaminen on tosin näissäkin tapauksissa lähtökohtaisesti harkinnanvaraista. Vaikka terrorismin vastustamista koskevaan eurooppalaiseen yleissopimukseen tehty pöytäkirja laajentaa mahdollisuutta omien kansalaisten luovuttamiseen Norjaan tai Islantiin, tätä ei ole pidettävä perusteena pöytäkirjan käsittelemiselle perustuslainsäätämisyjärjestyksessä. Tässä yhteydessä voidaan myös viitata perustuslakivaliokunnan lausuntoon sopimukseen tehdyn varauksen peruuttamisesta (PeVL 61/2001 vp), jossa todettiin, ettei varauksen peruuttaminen vaikuta Suomen kansalaisen oikeusasemaan eivätkä ehdotukset siten ole ongelmallisia perustuslain 9 §:n 3 momentin kannalta. Pöytäkirja voidaan siten hyväksyä äänten enemmistöllä ja ehdotus sen voimaansaattamiseksi voidaan hyväksyä tavallisen lain säätämisyjärjestyksessä.

Edellä olevan perusteella ja perustuslain 94 §:n mukaisesti esitetään,

että Eduskunta hyväksyisi Strasbourgissa 15 päivänä toukokuuta

2003 tehdyn pöytäkirjan terrorismin vastustamisesta tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen muuttamisesta.

Koska pöytäkirja sisältää lainsäädännön alaan kuuluvia määräyksiä, annetaan samalla Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Lakiehdotus

Laki

Terrorismin vastustamista koskevaan eurooppalaiseen yleissopimukseen tehdyn pöytäkirjan lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Strasbourgissa 15 päivänä toukokuuta 2003 terrorismin vastustamista koskevaan eurooppalaiseen yleissopimukseen (SopS 16/1990) tehdyn pöytäkirjan lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat lakina voimassa sellaisina kuin Suomi on niihin sitoutunut.

2 §

Tämän lain voimaantulosta säädetään tasavallan presidentin asetuksella.

Helsingissä 3 päivänä joulukuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ulkoasiainministeri *Erkki Tuomioja*

*(Suomennos)***PÖYTÄKIRJA****TERRORISMIN VASTUSTAMISESTA
TEHDYN EUROOPPALAISEN
YLEISSOPIMUKSEN
MUUTTAMISESTA**

Euroopan neuvoston jäsenvaltiot, jotka ovat allekirjoittaneet tämän pöytäkirjan,

pitävät mielessä Euroopan neuvoston ministerikomitean 12 päivänä syyskuuta 2001 antaman julistuksen ja sen 21 päivänä syyskuuta 2001 tekemän päätöksen kansainvälisen terrorismin vastaisesta taistelusta, sekä alueellista yhteistyötä ja demokratian vahvistamista kaikkialla Euroopassa koskevan Vilnan julistuksen, jonka ministerikomitea hyväksyi 110. istunnossaan Vilnassa 3 päivänä toukokuuta 2002;

pitävät mielessä Euroopan neuvoston parlamentaarisen yleiskokouksen suosituksen 1550 (2002) terrorismin vastaisesta taistelusta ja ihmisoikeuksien kunnioituksesta;

pitävät mielessä Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokouksen päätöslauselman A/RES/51/210 toimenpiteistä kansainvälisen terrorismin poistamiseksi ja sen liitteenä olevan julistuksen, joka täydentää vuonna 1994 annettua julistusta toimenpiteistä kansainvälisen terrorismin poistamiseksi, sekä Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokouksen päätöslauselman A/RES/49/60 ja sen liitteenä olevan julistuksen toimenpiteistä kansainvälisen terrorismin poistamiseksi;

haluavat vahvistaa terrorismin vastaista taistelua, kunnioittaen kuitenkin samalla ihmisoikeuksia, ja pitävät mielessä Euroopan neuvoston ministerikomitean 11 päivänä heinäkuuta 2002 hyväksymät ihmisoikeuksia ja terrorismin vastaista taistelua koskevat ohjeet;

pitävät tarkoituksenmukaisena, edellä mainittua tarkoitusta varten, muuttaa Eu-

PROTOCOL**AMENDING THE EUROPEAN
CONVENTION ON THE
SUPPRESSION OF
TERRORISM**

The member States of the Council of Europe, signatory to this Protocol,

Bearing in mind the Committee of Ministers of the Council of Europe's Declaration of 12 September 2001 and its Decision of 21 September 2001 on the Fight against International Terrorism, and the Vilnius Declaration on Regional Co-operation and the Consolidation of Democratic Stability in Greater Europe adopted by the Committee of Ministers at its 110th Session in Vilnius on 3 May 2002;

Bearing in mind the Parliamentary Assembly of the Council of Europe's Recommendation 1550 (2002) on Combating terrorism and respect for human rights;

Bearing in mind the General Assembly of the United Nations Resolution A/RES/51/210 on measures to eliminate international terrorism and the annexed Declaration to Supplement the 1994 Declaration on Measures to Eliminate International Terrorism, and its Resolution A/RES/49/60 on measures to eliminate international terrorism and the Declaration on Measures to Eliminate International Terrorism annexed thereto;

Wishing to strengthen the fight against terrorism while respecting human rights, and mindful of the Guidelines on human rights and the fight against terrorism adopted by the Committee of Ministers of the Council of Europe on 11 July 2002;

Considering for that purpose that it would be appropriate to amend the European Con-

rooppalaista yleissopimusta terrorismin vastustamisesta (ETS n:o 90), joka avattiin allekirjoittamista varten Strasbourgissa 27 päivänä tammikuuta 1977, ja josta käytetään jäljempänä nimikettä "yleissopimus";

pitävät tarkoituksenmukaisena saattaa yleissopimuksen 1 artiklan sisältämä kansainvälisten yleissopimusten luettelo ajan tasalle sekä luoda yksinkertaisempi menettely, jota sovelletaan tarvittaessa sen myöhempään ajantasaistamiseen;

pitävät tarkoituksenmukaisena vahvistaa yleissopimuksen täytäntöönpanon seurantaa;

pitävät tarkoituksenmukaisena tarkistaa varauksia koskevia määräyksiä;

pitävät tarkoituksenmukaisena avata yleissopimus allekirjoittamista varten kaikille valtioille, jotka haluavat allekirjoittaa sen;

ja ovat sopineet seuraavasta:

1 artikla

1. Yleissopimuksen 1 artiklan johdantokappaleesta tulee artiklan 1 kappale. Kappaleen b kohdassa sana "allekirjoitetun" korvataan sanalla "tehdy", ja kappaleen c–f kohta korvataan seuraavilla kohdilla:

"c) New Yorkissa 14 päivänä joulukuuta 1973 hyväksytyn kansainvälistä suojelua nauttivien henkilöitä vastaan, mukaan lukien diplomaattiset edustajat, kohdistuvien rikosten ehkäisemistä ja rankaisemista koskevan yleissopimuksen alaan kuuluva rikos;

d) New Yorkissa 17 päivänä joulukuuta 1979 hyväksytyn panttivankien ottamisen vastaisen kansainvälisen yleissopimuksen alaan kuuluva rikos;

e) Wienissä 3 päivänä maaliskuuta 1980 hyväksytyn ydinaineiden turvajärjestelyjä koskevista toimista tehdyn yleissopimuksen alaan kuuluva rikos;

f) Montrealissa 24 päivänä helmikuuta 1988 tehdyn kansainväliseen siviili-ilmailuun käytettävillä lentoasemilla tapahtuvien laittomien väkivallanteiden ehkäisemistä koskevan lisäpöytäkirjan alaan kuuluva rikos;"

vention on the Suppression of Terrorism (ETS No. 90) opened for signature in Strasbourg on 27 January 1977, hereinafter referred to as "the Convention";

Considering that it would be appropriate to update the list of international conventions in Article 1 of the Convention and to provide for a simplified procedure to subsequently update it as required;

Considering that it would be appropriate to strengthen the follow-up of the implementation of the Convention;

Considering that it would be appropriate to review the reservation regime;

Considering that it would be appropriate to open the Convention to the signature of all interested States,

Have agreed as follows:

Article 1

1 The introductory paragraph to Article 1 of the Convention shall become paragraph 1 of this article. In sub-paragraph b of this paragraph, the term "signed" shall be replaced by the term "concluded" and sub-paragraphs c, d, e and f of this paragraph shall be replaced by the following sub-paragraphs:

"c an offence within the scope of the Convention on the Prevention and Punishment of Crimes Against Internationally Protected Persons, Including Diplomatic Agents, adopted at New York on 14 December 1973;

d an offence within the scope of the International Convention Against the Taking of Hostages, adopted at New York on 17 December 1979;

e an offence within the scope of the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material, adopted at Vienna on 3 March 1980;

f an offence within the scope of the Protocol for the Suppression of Unlawful Acts of Violence at Airports Serving International Civil Aviation, done at Montreal on 24 February 1988;"

2. Yleissopimuksen 1 artiklan 1 kappaletta täydennetään seuraavilla neljällä kohdalla:

"g) Roomassa 10 päivänä maaliskuuta 1988 tehdyn merenkulun turvallisuuteen kohdistuvien laittomien tekojen ehkäisemistä koskevan yleissopimuksen alaan kuuluva rikos;

h) Roomassa 10 päivänä maaliskuuta 1988 tehdyn mannerjalustalla sijaitsevien kiinteiden lauttojen turvallisuuteen kohdistuvien laittomien tekojen ehkäisemistä koskevan pöytäkirjan alaan kuuluva rikos;

i) New Yorkissa 15 päivänä joulukuuta 1997 hyväksytyn terrorististen pommiiskujen torjumista koskevan kansainvälisen yleissopimuksen alaan kuuluva rikos;

j) New Yorkissa 9 päivänä joulukuuta 1999 hyväksytyn terrorismin rahoituksen torjumista koskevan kansainvälisen yleissopimuksen alaan kuuluva rikos."

3. Yleissopimuksen 1 artiklan tekstiä täydennetään seuraavalla kappaleella:

"2. Niiltä osin kuin rikokset eivät kuulu 1 kappaleessa lueteltujen yleissopimusten soveltamisalaan, sama koskee, päätettäessä luovuttamisesta sopimusvaltioiden välillä, sekä kyseisten päärikosten suorittamista tekijänä että:

a) näiden päärikosten yritystä;

b) osallisuutta näihin päärikoksiin tai niiden yritykseen;

c) näiden päärikosten järjestämistä tai toisten johtamista näissä päärikoksissa tai niiden yrityksessä".

2 artikla

Yleissopimuksen 2 artiklan 3 kappale muutetaan seuraavaan muotoon:

"3. Sama koskee:

a) edellä mainittujen rikosten yritystä;

b) osallisuutta edellä mainittuihin rikoksiin tai niiden yritykseen;

c) edellä mainittujen rikosten järjestämistä tai toisten johtamista edellä mainituissa rikoksissa tai niiden yrityksessä".

2 Paragraph 1 of Article 1 of the Convention shall be supplemented by the following four sub-paragraphs:

"g an offence within the scope of the Convention for the Suppression of Unlawful Acts Against the Safety of Maritime Navigation, done at Rome on 10 March 1988;

h an offence within the scope of the Protocol for the Suppression of Unlawful Acts Against the Safety of Fixed Platforms Located on the Continental Shelf, done at Rome on 10 March 1988;

i an offence within the scope of the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings, adopted at New York on 15 December 1997;

j an offence within the scope of the International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism, adopted at New York on 9 December 1999."

3 The text of Article 1 of the Convention shall be supplemented by the following paragraph:

"2 Insofar as they are not covered by the conventions listed under paragraph 1, the same shall apply, for the purpose of extradition between Contracting States, not only to the commission of those principal offences as a perpetrator but also to:

a the attempt to commit any of these principal offences;

b the participation as an accomplice in the perpetration of any of these principal offences or in an attempt to commit any of them;

c organising the perpetration of, or directing others to commit or attempt to commit, any of these principal offences."

Article 2

Paragraph 3 of Article 2 of the Convention shall be amended to read as follows:

"3 The same shall apply to:

a the attempt to commit any of the foregoing offences;

b the participation as an accomplice in any of the foregoing offences or in an attempt to commit any such offence;

c organising the perpetration of, or directing others to commit or attempt to commit, any of the foregoing offences."

3 artikla

1. Yleissopimuksen 4 artiklan tekstistä tulee artiklan 1 kappale ja kappaleen loppuun lisätään seuraava uusi lause: "Sopimusvaltiot sitoutuvat pitämään kyseisiä rikoksia sellaisina rikoksina, joiden johdosta voidaan luovuttaa, myös jokaisessa niiden välillä myöhemmin tehtävässä luovuttamista koskevassa sopimuksessa."

2. Yleissopimuksen 4 artiklan tekstiä täydennetään seuraavalla kappaleella:

"2. Jos sopimusvaltio, joka asettaa rikoksen johdosta tapahtuvan luovuttamisen ehdoksi sopimuksen olemassaolon, saa luovuttamista koskevan pyynnön toiselta sopimusvaltiolta, jonka kanssa sillä ei ole rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevaa sopimusta, pyynnön vastaanottanut sopimusvaltio voi harkintansa mukaan katsoa tämän yleissopimuksen luovuttamisen oikeusperustaksi 1 tai 2 artiklassa mainittujen rikosten osalta.

4 artikla

1. Yleissopimuksen 5 artiklan tekstistä tulee artiklan 1 kappale.

2. Yleissopimuksen 5 artiklan tekstiä täydennetään seuraavilla kappaleilla:

"2. Minkään tässä yleissopimuksessa ei pidä tulkita velvoittavan pyynnön vastaanottanutta sopimusvaltiota luovuttamaan, jos luovutuspyynnön kohteena oleva henkilö on vaarassa joutua kidutetuksi.

3. Minkään tässä yleissopimuksessa ei pidä tulkita velvoittavan pyynnön vastaanottanutta sopimusvaltiota luovuttamaan, jos luovutuspyynnön kohteena oleva henkilö on vaarassa saada kuolemanrangaistuksen tai, silloin kun pyynnön vastaanottaneen valtion laki ei mahdollista elinkautista vankeusrangaistusta, vankeusrangaistuksen ilman mahdollisuutta rangaistuksen muuttamiseen ehdonlaiseksi, jollei pyynnön vastaanottaneella sopimusvaltiolla ole velvollisuutta luovuttamiseen sovellettavien luovuttamista koskevien sopimusten nojalla silloin, kun pyynnön esittänyt valtio antaa riittävät taakeet siitä, että kuolemanrangaistusta ei määrätä, tai ainakaan sitä ei panna täytäntöön, tai että luovutuspyynnön kohteena olevalle

Article 3

1 The text of Article 4 of the Convention shall become paragraph 1 of this article and a new sentence shall be added at the end of this paragraph as follows: "Contracting States undertake to consider such offences as extraditable offences in every extradition treaty subsequently concluded between them."

2 The text of Article 4 of the Convention shall be supplemented by the following paragraph:

"2 When a Contracting State which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another Contracting State with which it has no extradition treaty, the requested Contracting State may, at its discretion, consider this Convention as a legal basis for extradition in relation to any of the offences mentioned in Articles 1 or 2."

Article 4

1 The text of Article 5 of the Convention shall become paragraph 1 of this article.

2 The text of Article 5 of the Convention shall be supplemented by the following paragraphs:

"2 Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing on the requested State an obligation to extradite if the person subject of the extradition request risks being exposed to torture.

3 Nothing in this Convention shall be interpreted either as imposing on the requested State an obligation to extradite if the person subject of the extradition request risks being exposed to the death penalty or, where the law of the requested State does not allow for life imprisonment, to life imprisonment without the possibility of parole, unless under applicable extradition treaties the requested State is under the obligation to extradite if the requesting State gives such assurance as the requested State considers sufficient that the death penalty will not be imposed or, where imposed, will not be carried out, or that the person concerned will not be subject to life imprisonment without the possibility of parole."

henkilölle ei määrätä elinkautista vankeusrangaistusta ilman mahdollisuutta rangaistuksen muuttamiseen ehdonlaiseksi."

5 artikla

Yleissopimuksen 8 artiklan jälkeen lisätään seuraava uusi artikla:

"9 artikla

Sopimusvaltiot voivat tehdä keskenään kahden- tai monenvälisiä sopimuksia täydentääkseen tämän yleissopimuksen määräyksiä tai edistääkseen yleissopimuksen sisältämien periaatteiden soveltamista."

6 artikla

1. Yleissopimuksen 9 artiklasta tulee 10 artikla.

2. Uuden 10 artiklan 1 kappale muutetaan seuraavaan muotoon:

"Euroopan neuvoston rikosasiainkomitea (CDPC) vastaa tämän yleissopimuksen soveltamisen seurannasta. CDPC:

a) on pidettävä ajan tasalla yleissopimuksen soveltamisesta;

b) tekee ehdotuksia yleissopimuksen soveltamisen edistämiseksi tai tehostamiseksi;

c) antaa ministerikomitealle suosituksia, jotka koskevat yleissopimuksen muutosehdotuksia, ja antaa lausunnon yleissopimuksen muutosehdotuksista, joita sopimuspuolet ovat tehneet 12 ja 13 artiklan mukaisesti;

d) ottaa sopimusvaltion pyynnöstä kantaa yleissopimuksen soveltamista koskeviin kysymyksiin;

e) ryhtyy tarvittaessa toimiin edistääkseen yleissopimuksen täytäntöönpanon yhteydessä ilmenevien ongelmien soinnollista ratkaisua;

f) antaa ministerikomitealle suosituksia, jotka koskevat Euroopan neuvoston ulkopuolisten valtioiden kutsumista liittymään yleissopimukseen 14 artiklan 3 kappaleen mukaisesti;

g) antaa Euroopan neuvoston ministerikomitealle vuosittain raportin tämän artik-

Article 5

A new article shall be inserted after Article 8 of the Convention and shall read as follows:

"Article 9

The Contracting States may conclude between themselves bilateral or multilateral agreements in order to supplement the provisions of this Convention or to facilitate the application of the principles contained therein."

Article 6

1 Article 9 of the Convention shall become Article 10.

2 Paragraph 1 of new Article 10 shall be amended to read as follows:

"The European Committee on Crime Problems (CDPC) is responsible for following the application of the Convention. The CDPC:

a shall be kept informed regarding the application of the Convention;

b shall make proposals with a view to facilitating or improving the application of the Convention;

c shall make recommendations to the Committee of Ministers concerning the proposals for amendments to the Convention, and shall give its opinion on any proposals for amendments to the Convention submitted by a Contracting State in accordance with Articles 12 and 13;

d shall, at the request of a Contracting State, express an opinion on any question concerning the application of the Convention;

e shall do whatever is necessary to facilitate a friendly settlement of any difficulty which may arise out of the execution of the Convention;

f shall make recommendations to the Committee of Ministers concerning non-member States of the Council of Europe to be invited to accede to the Convention in accordance with Article 14, paragraph 3;

g shall submit every year to the Committee of Ministers of the Council of Europe a

lan täytäntöönpanosta yleissopimuksen soveltamistarkoituksessa.”.

3. Uuden 10 artiklan 2 kappale poistetaan.

7 artikla

1. Yleissopimuksen 10 artiklasta tulee 11 artikla.

2. Uuden 11 artiklan 1 kappaleen ensimmäisessä virkkeessä sanat ”9 artiklan 2 kappaleen mukaisesti” korvataan sanoilla ”10 artiklan e kohdan mukaisesti tai neuvotteluin”. Kappaleen toisessa virkkeessä sanat ”nämä kaksi välimiestä” poistetaan ja korvataan sanoilla ”nämä välimiehet”. Muut kappaleen lauseet poistetaan.

3. Uuden 11 artiklan 2 kappaleesta tulee artiklan 6 kappale. Toinen virke korvataan seuraavalla tekstillä: ”Sen päätöksiin tarvitaan enemmistö. Äänen mennessä tasan on puheenjohtajan ääni ratkaiseva. Välimiesoikeuden päätös on lopullinen.”.

4. Uuden 11 artiklan tekstiä täydennetään seuraavilla kappaleilla:

”2. Silloin, kun kiistan osapuolet ovat Euroopan neuvoston jäsenvaltioita, eikä kiistan osapuoli nimeä välimiestä tämän artiklan 1 kappaleen mukaisesti kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun välimiesmenettelyä koskeva pyyntö on esitetty, Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen puheenjohtaja nimeää välimiehen kiistan toisen osapuolen pyynnöstä.

3. Silloin, kun kiistan osapuolena on Euroopan neuvoston ulkopuolinen valtio, eikä kiistan osapuoli nimeä välimiestä tämän artiklan 1 kappaleen mukaisesti kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun välimiesmenettelyä koskeva pyyntö on esitetty, Kansainvälisen tuomioistuimen puheenjohtaja nimeää välimiehen kiistan toisen osapuolen pyynnöstä.

4. Silloin, kun kyseisen tuomioistuimen puheenjohtaja on kiistan osapuolena olevan valtion kansalainen, tämän artiklan 2 ja 3 kappaleen soveltamisalaan kuuluvissa tapauksissa välimiehen nimeää tuomioistuimen varapuheenjohtaja tai, jos varapuheenjohtaja on kiistan toisen osapuolen kansalainen, virkaiältään vanhin sellainen tuomioistui-

report on the follow-up given to this article in the application of the Convention.”.

3 Paragraph 2 of new Article 10 shall be deleted.

Article 7

1 Article 10 of the Convention shall become Article 11.

2 In the first sentence of paragraph 1 of new Article 11, the terms “Article 9, paragraph 2” shall be replaced by the terms “Article 10.e, or by negotiation”. In the second sentence of this paragraph, the term “two” shall be deleted. The remaining sentences of this paragraph shall be deleted.

3 Paragraph 2 of new Article 11 shall become paragraph 6 of this article. The sentence “Where a majority cannot be reached, the referee shall have a casting vote” shall be added after the second sentence and in the last sentence the terms “Its award” shall be replaced by the terms “The tribunal’s judgement”.

4 The text of new Article 11 shall be supplemented by the following paragraphs:

“2 In the case of disputes involving Parties which are member States of the Council of Europe, where a Party fails to nominate its arbitrator in pursuance of paragraph 1 of this article within three months following the request for arbitration, an arbitrator shall be nominated by the President of the European Court of Human Rights at the request of the other Party.

3 In the case of disputes involving any Party which is not a member of the Council of Europe, where a Party fails to nominate its arbitrator in pursuance of paragraph 1 of this article within three months following the request for arbitration, an arbitrator shall be nominated by the President of the International Court of Justice at the request of the other Party.

4 In the cases covered by paragraphs 2 and 3 of this article, where the President of the Court concerned is a national of one of the Parties to the dispute, this duty shall be carried out by the Vice-President of the Court, or if the Vice-President is a national of one of the Parties to the dispute, by the most senior judge of the Court who is not a

men tuomari, joka ei ole kiistan osapuolen kansalainen.

5. Tämän artiklan 2 tai 3 ja 4 kappaleessa tarkoitettua menettelyä sovelletaan tarvittavin muutoksin myös silloin, kun välimiehet eivät pääse sopimukseen puheenjohtajan nimeämisestä tämän artiklan 1 kappaleen mukaisesti.”.

8 artikla

Uuden 11 artiklan jälkeen lisätään seuraava uusi artikla:

”12 artikla

1. Sopimusvaltio tai ministerikomitea voi ehdottaa muutoksia tähän yleissopimukseen. Euroopan neuvoston pääsihteeri antaa muutosehdotukset tiedoksi sopimusvaltioille.

2. Kuultuaan Euroopan neuvoston ulkopuolisia sopimusvaltioita ja tarvittaessa CDPC:tä ministerikomitea voi hyväksyä muutoksen Euroopan neuvoston perussäännön 20 artiklan d kappaleen mukaisella määräenemmistöllä. Euroopan neuvoston pääsihteeri toimittaa ministerikomitean hyväksymät muutokset sopimusvaltioiden hyväksyttäväksi.

3. Edeltävän kappaleen mukaisesti hyväksytyt muutokset tulevat voimaan kolmantenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun kaikki sopimusvaltiot ovat ilmoittaneet pääsihteerille hyväksyneensä ne.”.

9 artikla

Uuden 12 artiklan jälkeen lisätään seuraava uusi artikla:

”13 artikla

1. Sopimusvaltio tai ministerikomitea voi ehdottaa muutoksia 1 artiklan 1 kappaleen sisältämän sopimusluettelon saattamiseksi ajan tasalle. Nämä muutosehdotukset koskevat ainoastaan Yhdistyneiden Kansakuntien puitteissa tehtyjä voimassa olevia sopimuksia, jotka koskevat nimenomaisesti kansainvälistä terrorismia. Euroopan neuvoston pääsihteeri antaa muutokset tiedoksi sopimusvaltioille.

2. Kuultuaan Euroopan neuvoston ulkopuolisia sopimusvaltioita ja tarvittaessa CDPC:tä ministerikomitea voi hyväksyä

national of one of the Parties to the dispute.

5 The procedures referred to in paragraphs 2 or 3 and 4 above apply, *mutatis mutandis*, where the arbitrators fail to agree on the nomination of a referee in accordance with paragraph 1 of this article.”.

Article 8

A new article shall be introduced after new Article 11 and shall read as follows:

“Article 12

1 Amendments to this Convention may be proposed by any Contracting State, or by the Committee of Ministers. Proposals for amendment shall be communicated by the Secretary General of the Council of Europe to the Contracting States.

2 After having consulted the non-member Contracting States and, if necessary, the CDPC, the Committee of Ministers may adopt the amendment in accordance with the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall submit any amendments adopted to the Contracting States for acceptance.

3 Any amendment adopted in accordance with the above paragraph shall enter into force on the thirtieth day following notification by all the Parties to the Secretary General of their acceptance thereof.”.

Article 9

A new article shall be introduced after new Article 12 and shall read as follows:

“Article 13

1 In order to update the list of treaties in Article 1, paragraph 1, amendments may be proposed by any Contracting State or by the Committee of Ministers. These proposals for amendment shall only concern treaties concluded within the United Nations Organisation dealing specifically with international terrorism and having entered into force. They shall be communicated by the Secretary General of the Council of Europe to the Contracting States.

2 After having consulted the non-member Contracting States and, if necessary the CDPC, the Committee of Ministers may

ehdotetun muutoksen Euroopan neuvoston perussäännön 20 artiklan d kappaleen mukaisella määräenemmistöllä. Muutos tulee voimaan vuoden kuluttua siitä päivästä, jona se on toimitettu sopimusvaltioille. Tämän ajanjakson aikana sopimusvaltio voi ilmoittaa pääsihteerille, jos se osaltaan vastustaa muutoksen voimaantuloa.

3. Muutos ei tule voimaan, jos yksi kolmasosa sopimuspuolista on ilmoittanut pääsihteerille vastustavansa muutoksen voimaantuloa.

4. Jos vähemmän kuin yksi kolmasosa sopimuspuolista on ilmoittanut vastustavansa muutoksen voimaantuloa, se tulee voimaan niiden sopimusvaltioiden osalta, jotka eivät ole ilmoittaneet vastustavansa sitä.

5. Kun muutos on tullut voimaan tämän artiklan 2 kappaleen mukaisesti ja sopimusvaltio on ilmoittanut vastustavansa sen voimaantuloa, se tulee kyseisen sopimusvaltion osalta voimaan seuraavan kuukauden ensimmäisenä päivänä siitä, kun se on ilmoittanut Euroopan neuvoston pääsihteerille hyväksyneensä muutoksen."

10 artikla

1. Yleissopimuksen 11 artiklasta tulee 14 artikla.

2. Uuden 14 artiklan 1 kappaleen ensimmäisessä virkkeessä sanat "Euroopan neuvoston jäsenvaltioille" korvataan sanoilla "Euroopan neuvoston jäsenvaltioille ja tarkkailijan asemassa oleville valtioille". Toisessa virkkeessä sanat "tai hyväksyttävä" korvataan sanoilla "tai hyväksyttävä taikka edellyttää liittymistä". Kolmannessa virkkeessä sanat "tai hyväksymiskirjat" korvataan sanoilla ", hyväksymis- tai liittymiskirjat".

3. Uuden 14 artiklan tekstiä täydennetään seuraavalla kappaleella:

"3. Euroopan neuvoston ministerikomitea voi, kuultuaan CDPC:tä, kutsua muun Euroopan neuvoston ulkopuolisen valtion kuin tämän artiklan 1 kappaleessa tarkoitettun valtion liittymään yleissopimukseen. Päätös tehdään Euroopan neuvoston perussäännön

adopt a proposed amendment by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe. The amendment shall enter into force following the expiry of a period of one year after the date on which it has been forwarded to the Contracting States. During this period, any Contracting State may notify the Secretary General of any objection to the entry into force of the amendment in its respect.

3 If one-third of the Contracting States notifies the Secretary General of an objection to the entry into force of the amendment, the amendment shall not enter into force.

4 If less than one-third of the Contracting States notifies an objection, the amendment shall enter into force for those Contracting States which have not notified an objection.

5 Once an amendment has entered into force in accordance with paragraph 2 of this article and a Contracting State has notified an objection to it, this amendment shall come into force in respect of the Contracting State concerned on the first day of the month following the date on which it has notified the Secretary General of the Council of Europe of its acceptance."

Article 10

1 Article 11 of the Convention shall become Article 14.

2 In the first sentence of paragraph 1 of new Article 14 the terms "member States of the Council of Europe" shall be replaced by the terms "member States of and Observer States to the Council of Europe" and in the second and third sentences, the terms "or approval" shall be replaced by the terms ", approval or accession".

3 The text of new Article 14 shall be supplemented by the following paragraph:

"3 The Committee of Ministers of the Council of Europe, after consulting the CDPC, may invite any State not a member of the Council of Europe, other than those referred to under paragraph 1 of this article, to accede to the Convention. The decision

20 artiklan d kappaleen mukaisella määränemmistöllä sekä niiden sopimusvaltioiden edustajien yksimielisellä päätöksellä, joilla on oikeus kuulua ministerikomiteaan.”.

4. Uuden 14 artiklan 3 kappaleesta tulee artiklan 4 kappale ja sanat "tai hyväksyvän" korvataan sanoilla "tai hyväksyvän taikka siihen liittyvän" ja sanat "tai hyväksymiskirjansa" korvataan sanoilla ", hyväksymistai liittymiskirjansa".

11 artikla

1. Yleissopimuksen 12 artiklasta tulee 15 artikla.

2. Uuden 15 artiklan 1 kappaleen ensimmäisessä virkkeessä sanat "tai hyväksymiskirjansa" korvataan sanoilla ", hyväksymistai liittymiskirjansa".

3. Uuden 15 artiklan 2 kappaleen ensimmäisessä virkkeessä sanat "tai hyväksymiskirjansa" korvataan sanoilla ", hyväksymistai liittymiskirjansa".

12 artikla

1. Varaukset, joita yleissopimukseen on tehty ennen tämän pöytäkirjan avaamista alkikirjoittamista varten, eivät koske tällä pöytäkirjalla muutettua yleissopimusta.

2. Yleissopimuksen 13 artiklasta tulee 16 artikla.

3. Uuden 16 artiklan 1 kappaleen ensimmäisessä virkkeessä sanan "voi" eteen lisätään sanat ", joka on yleissopimuksen sopimuspuoli 15 päivänä toukokuuta 2003," ja sanan "yleissopimuksen" jälkeen lisätään sanat "muuttamista koskevan pöytäkirjan". Sanojen "poliittisista vaikuttamista tehtynä rikoksena" jälkeen lisätään seuraava toinen virke: "Sopimusvaltio sitoutuu soveltamaan varauksia tapauskohtaisesti, asianmukaisesti perustellun päätöksen mukaisesti ja kiinnittäen rikoksen luonnetta arvioidessaan asianmukaisesti huomiota sen erityisen vakaviin puoliin, mukaan lukien sen:". Ensimmäisen virkkeen loppu poistetaan, lukuun ottamatta a, b ja c kohtaa.

4. Uuden 16 artiklan tekstiä täydennetään seuraavalla kappaleella:

shall be taken by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe and by the unanimous vote of the representatives of the Contracting States entitled to sit on the Committee of Ministers.”.

4 Paragraph 3 of new Article 14 shall become paragraph 4 of this article, and the terms “or approving” and “or approval” shall be replaced respectively by the terms “, approving or acceding” and “, approval or accession”.

Article 11

1 Article 12 of the Convention shall become Article 15.

2 In the first sentence of paragraph 1 of new Article 15, the terms “or approval” shall be replaced by the terms “, approval or accession”.

3 In the first sentence of paragraph 2 of new Article 15, the terms “or approval” are replaced by the terms “, approval or accession”.

Article 12

1 Reservations to the Convention made prior to the opening for signature of the present Protocol shall not be applicable to the Convention as amended by the present Protocol.

2 Article 13 of the Convention shall become Article 16.

3 In the first sentence of paragraph 1 of new Article 16 the terms “Party to the Convention on 15 May 2003” shall be added before the term “may” and the terms “of the Protocol amending the Convention” shall be added after the term “approval”. A second sentence shall be added after the terms “political motives” and shall read: “The Contracting State undertakes to apply this reservation on a case-by-case basis, through a duly reasoned decision and taking into due consideration, when evaluating the character of the offence, any particularly serious aspects of the offence, including:”. The remainder of the first sentence shall be deleted, with the exception of sub-paragraphs a, b and c.

4 The text of new Article 16 shall be supplemented by the following paragraph:

"2. Soveltaessaan tämän artiklan 1 kappaletta sopimusvaltio mainitsee ne rikokset, joita sen tekemä varauma koskee."

5. Uuden 16 artiklan 2 kappaleesta tulee artiklan 3 kappale. Kappaleen ensimmäisessä virkkeessä sanaan "valtio" lisätään etuliite "Sopimus" ja sanat "edellisen kappaleen" korvataan sanoilla "1 kappaleen".

6. Uuden 16 artiklan 3 kappaleesta tulee artiklan 4 kappale. Kappaleen ensimmäisessä virkkeessä sanaan "valtio" lisätään etuliite "Sopimus".

7. Uuden 16 artiklan tekstiä täydennetään seuraavilla kappaleilla:

"5. Tämän artiklan 1 kappaleessa tarkoitetut varaukset ovat voimassa kolmen vuoden ajan siitä päivästä, jona yleissopimus tulee kyseisen valtion osalta voimaan. Varaukia voidaan kuitenkin jatkaa samanpituisen ajanjakson ajaksi kerrallaan.

6. Euroopan neuvoston pääsihteeri ilmoittaa kyseiselle sopimusvaltiolle varauksen voimassaolon päättymisestä kaksitoista kuukautta ennen sen päättymistä. Sopimusvaltio ilmoittaa Euroopan neuvoston pääsihteerille viimeistään kolme kuukautta ennen varauksen voimassaolon päättymistä, aikooko se pitää varauksen voimassa, muuttaa sitä vai peruuttaa sen. Jos sopimusvaltio ilmoittaa Euroopan neuvoston pääsihteerille aikovansa pitää varauksen voimassa, se antaa samalla selityksen, jossa se antaa perustelut varauksen jatkamiselle. Jollei kyseinen sopimusvaltio ole antanut varaumaa koskevaa ilmoitusta, Euroopan neuvoston pääsihteeri ilmoittaa sille, että sen varauma katsotaan automaattisesti pidennetyksi kuuden kuukauden ajaksi. Jos kyseinen sopimusvaltio ei tämän kuuden kuukauden ajanjakson kuluessa ole ilmoittanut aikomuksestaan pitää varauma voimassa tai muuttaa sitä, varauksen voimassaolo päättyy.

7. Jos sopimusvaltio, joka on saanut rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevan pyynnön toiselta sopimusvaltiolta, ei luovuta henkilöä tämän artiklan 1 kappaleen mukaisesti tehdyn varauksen so-

"2 When applying paragraph 1 of this article, a Contracting State shall indicate the offences to which its reservation applies."

5 Paragraph 2 of new Article 16 shall become paragraph 3 of this article. In the first sentence of this paragraph, the term "Contracting" shall be added before the term "State" and the terms "the foregoing paragraph" shall be replaced by the terms "paragraph 1."

6 Paragraph 3 of new Article 16 shall become paragraph 4 of this article. In the first sentence of this paragraph, the term "Contracting" shall be added before the term "State".

7 The text of new Article 16 shall be supplemented by the following paragraphs:

"5 The reservations referred to in paragraph 1 of this article shall be valid for a period of three years from the day of the entry into force of this Convention in respect of the State concerned. However, such reservations may be renewed for periods of the same duration.

6 Twelve months before the date of expiry of the reservation, the Secretariat General of the Council of Europe shall give notice of that expiry to the Contracting State concerned. No later than three months before expiry, the Contracting State shall notify the Secretary General of the Council of Europe that it is upholding, amending or withdrawing its reservation. Where a Contracting State notifies the Secretary General of the Council of Europe that it is upholding its reservation, it shall provide an explanation of the grounds justifying its continuance. In the absence of notification by the Contracting State concerned, the Secretary General of the Council of Europe shall inform that Contracting State that its reservation is considered to have been extended automatically for a period of six months. Failure by the Contracting State concerned to notify its intention to uphold or modify its reservation before the expiry of that period shall cause the reservation to lapse.

7 Where a Contracting State does not extradite a person, in application of a reservation made in accordance with paragraph 1 of this article, after receiving a request for extradition from another Contracting State,

veltamisen seurauksena, se saattaa tapauksen poikkeuksetta ja viipymättä toimivaltaisten viranomaistensa käsiteltäväksi, jolleivät pyynnön esittänyt valtio ja pyynnön vastaanottanut valtio toisin sovi. Pynnön vastaanottaneen valtion toimivaltaiset viranomaiset tekevät kyseisessä valtiossa tapahtuvaa syyttämistä koskevan päätöksen samalla tavalla kuin minkä tahansa vakavaa rikosasiaa koskevan päätöksen kyseisen valtion lainsäädännön mukaisesti. Pynnön vastaanottanut valtio antaa oikeudenkäynnin lopputuloksen viipymättä tiedoksi pyynnön esittäneelle valtiolle ja Euroopan neuvoston pääsihteerille, joka toimittaa sen 17 artiklassa tarkoitettulle konferenssille.

8. Päätös luovutuspyynnön epäämisestä tämän artiklan 1 kappaleen mukaisesti tehdyn varauman perusteella toimitetaan viipymättä pyynnön esittäneelle valtiolle. Jos oikeudellista asiaratkaisua ei ole tehty kohtuullisen ajan kuluessa pyynnön vastaanottaneessa valtiossa 7 kappaleen mukaisesti, pyynnön esittänyt valtio voi antaa tämän seikan tiedoksi Euroopan neuvoston pääsihteerille, joka saattaa asian 17 artiklassa tarkoitetun konferenssin käsiteltäväksi. Konferenssi käsittelee asian ja antaa lausunnon siitä, onko kieltäytyminen yleissopimuksen mukainen, ja toimittaa lausunnon ministerikomitealle asiaa koskevan ilmoituksen antamiseksi. Hoitaessaan tämän kappaleen mukaisia tehtäviään ministerikomitea koontuu sopimusvaltioiden edustajiin rajatussa kokoonpanossa.”.

13 artikla

Yleissopimuksen uuden 16 artiklan jälkeen lisätään seuraava uusi artikla:

”17 artikla

1. Yleissopimuksen 10 artiklan soveltamista rajoittamatta sopimusvaltioilla on terrorismin vastainen yleiskokous (Conference of States Parties against Terrorism, jäljempänä 'COSTER'), jonka tehtävänä on varmistaa:

a) tämän yleissopimuksen tehokas soveltaminen, mukaan lukien siihen liittyvien

it shall submit the case, without exception whatsoever and without undue delay, to its competent authorities for the purpose of prosecution, unless the requesting State and the requested State otherwise agree. The competent authorities, for the purpose of prosecution in the requested State, shall take their decision in the same manner as in the case of any offence of a serious nature under the law of that State. The requested State shall communicate, without undue delay, the final outcome of the proceedings to the requesting State and to the Secretary General of the Council of Europe, who shall forward it to the Conference provided for in Article 17.

8 The decision to refuse the extradition request, on the basis of a reservation made in accordance with paragraph 1 of this article, shall be forwarded promptly to the requesting State. If within a reasonable time no judicial decision on the merits has been taken in the requested State according to paragraph 7, the requesting State may communicate this fact to the Secretary General of the Council of Europe, who shall submit the matter to the Conference provided for in Article 17. This Conference shall consider the matter and issue an opinion on the conformity of the refusal with the Convention and shall submit it to the Committee of Ministers for the purpose of issuing a declaration thereon. When performing its functions under this paragraph, the Committee of Ministers shall meet in its composition restricted to the Contracting States.”.

Article 13

A new article shall be introduced after new Article 16 of the Convention, and shall read as follows:

“Article 17

1 Without prejudice to the application of Article 10, there shall be a Conference of States Parties against Terrorism (hereinafter referred to as the “COSTER”) responsible for ensuring:

a the effective use and operation of this Convention including the identification of

ongelmien yksilöiminen, yhteistyössä CDPC:n kanssa;

b) yleissopimuksen 16 artiklan mukaisesti tehtyjen varaumien sekä erityisesti 16 artiklan 8 kappaleen mukaisen menettelyn soveltamistapausten tarkastelu;

c) tietojen vaihto merkittävästä terrorismin vastaisen taistelun oikeudellisesta ja poliittisesta kehityksestä;

d) ministerikomitean pyynnöstä Euroopan neuvoston terrorismin vastaisen taistelun alalla toteuttamien toimenpiteiden tarkastelu ja tarvittaessa ehdotusten tekeminen lisätoimenpiteistä, jotka ovat tarpeen kansainvälisen yhteistyön parantamiseksi terrorisminvastaisessa taistelussa, ja kun kyse on yhteistyöstä rikosasioissa, yhteistyössä CDPC:n kanssa;

e) kannanottojen valmistelu terrorismin vastaisen taistelun alalla sekä asiaan liittyvien ministerikomitean toimeksiantojen täytäntöönpano.

2. COSTER koostuu asiantuntijoista, jollaisen kukin sopimusvaltio on nimennyt. Se kokoontuu sääntömääräisesti kerran vuodessa ja ylimääräisiin istuntoihin, kun Euroopan neuvoston pääsihteeri tai vähintään yksi kolmasosa sopimuspuolista sitä pyytää.

3. COSTER hyväksyy omat menettelytapa-sääntönsä. Euroopan neuvosto vastaa niiden sopimusvaltioiden osallistumiskuluista, jotka ovat Euroopan neuvoston jäsenvaltioita. Euroopan neuvoston sihteeristö avustaa COSTER:ia sen tämän artiklan mukaisten tehtävien hoidossa.

4. CDPC:lle on säännöllisin väliajoin annettava ajantasaista tietoa COSTER:in työstä."

14 artikla

Yleissopimuksen 14 artiklasta tulee 18 artikla.

15 artikla

Yleissopimuksen 15 artikla poistetaan.

16 artikla

1.Yleissopimuksen 16 artiklasta tulee 19 artikla.

any problems therein, in close contact with the CDPC;

b the examination of reservations made in accordance with Article 16 and in particular the procedure provided in Article 16, paragraph 8;

c the exchange of information on significant legal and policy developments pertaining to the fight against terrorism;

d the examination, at the request of the Committee of Ministers, of measures adopted within the Council of Europe in the field of the fight against terrorism and, where appropriate, the elaboration of proposals for additional measures necessary to improve international co-operation in the area of the fight against terrorism and, where co-operation in criminal matters is concerned, in consultation with the CDPC;

e the preparation of opinions in the area of the fight against terrorism and the execution of the terms of reference given by the Committee of Ministers.

2 The COSTER shall be composed of one expert appointed by each of the Contracting States. It will meet once a year on a regular basis, and on an extraordinary basis at the request of the Secretary General of the Council of Europe or of at least one-third of the Contracting States.

3 The COSTER will adopt its own Rules of Procedure. The expenses for the participation of Contracting States which are member States of the Council of Europe shall be borne by the Council of Europe. The Secretariat of the Council of Europe will assist the COSTER in carrying out its functions pursuant to this article.

4 The CDPC shall be kept periodically informed about the work of the COSTER."

Article 14

Article 14 of the Convention shall become Article 18.

Article 15

Article 15 of the Convention shall be deleted.

Article 16

1 Article 16 of the Convention shall become Article 19.

2. Uuden 19 artiklan johdantolauseessa sanat "neuvoston jäsenvaltioille" korvataan sanoilla "sopimusvaltioille".

3. Uuden 19 artiklan b kohdassa sanat "ja hyväksymiskirjojen" korvataan sanoilla "hyväksymis- tai liittymiskirjojen".

4. Uuden 19 artiklan c kohdassa numero "11" korvataan numerolla "14".

5. Uuden 19 artiklan d kohdassa numero "12" korvataan numerolla "15".

6. Uuden 19 artiklan e ja f kohta poistetaan.

7. Uuden 19 artiklan g kohdasta tulee artiklan e kohta ja numero "14" korvataan numerolla "18".

8. Uuden 19 artiklan h kohta poistetaan.

17 artikla

1. Tämä pöytäkirja on avoinna allekirjoittamista varten Euroopan neuvoston jäsenvaltioille, jotka ovat allekirjoittaneet yleissopimuksen, ja jotka voivat ilmaista suostumuksensa tulla pöytäkirjan sitomaksi:

a) allekirjoittamalla sen ilman ratifioimis- tai hyväksymisvaraamaa; tai

b) allekirjoittamalla sen ratifioimis- tai hyväksymisvaraamin, minkä jälkeen pöytäkirja on ratifioitava tai hyväksyttävä.

2. Ratifioimis- tai hyväksymiskirjat talletetaan Euroopan neuvoston pääsihteerin huostaan.

18 artikla

Tämä pöytäkirja tulee voimaan seuraavan kuukauden ensimmäisenä päivänä sen jälkeen, kun on kulunut kolme kuukautta siitä päivästä, jona kaikki yleissopimuksen sopimuspuolet ovat ilmaisseet suostumuksensa tulla pöytäkirjan sitomaksi 17 artiklan määräysten mukaisesti.

19 artikla

Euroopan neuvoston pääsihteeri ilmoittaa Euroopan neuvoston jäsenvaltioille:

a) allekirjoittamisista;

b) ratifioimis- tai hyväksymiskirjojen tallettamisista;

c) tämän pöytäkirjan 18 artiklan mukaisesti voimaantulopäivästä;

2 In the introductory sentence of new Article 19, the terms "member States of the Council" shall be replaced by the terms "Contracting States".

3 In paragraph b of new Article 19, the terms "or approval" shall be replaced by the terms "approval or accession".

4 In paragraph c of new Article 19, the number "11" shall read "14".

5 In paragraph d of new Article 19, the number "12" shall read "15".

6 Paragraphs e and f of new Article 19 shall be deleted.

7 Paragraph g of new Article 19 shall become paragraph e of this article and the number "14" shall read "18".

8 Paragraph h of new Article 19 shall be deleted.

Article 17

1 This Protocol shall be open for signature by member States of the Council of Europe signatories to the Convention, which may express their consent to be bound by:

a signature without reservation as to ratification, acceptance or approval; or

b signature subject to ratification, acceptance or approval, followed by ratification, acceptance or approval.

2 Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 18

This Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which all Parties to the Convention have expressed their consent to be bound by the Protocol, in accordance with the provisions of Article 17.

Article 19

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe of:

a any signature;

b the deposit of any instrument of ratification, acceptance or approval;

c the date of entry into force of this Protocol, in accordance with Article 18;

d) muista tähän pöytäkirjaan liittyvistä toimista, ilmoituksista tai tiedonannoista.

Tämän vakuudeksi allekirjoittaneet, siihen asianmukaisesti valtuutettuina, ovat allekirjoittaneet tämän pöytäkirjan.

Tehty Strasbourgissa 15 päivänä toukokuuta 2003 yhtenä englannin- ja ranskan-kielisenä kappaleena, jonka molemmat tekstit ovat yhtä todistusvoimaisia, ja joka talletetaan Euroopan neuvoston arkistoon. Euroopan neuvoston pääsihteeri toimittaa siitä oikeaksi todistetun jäljennöksen kaikille allekirjoittajavaltioille.

d any other act, notification or communication relating to this Protocol.

In witness whereof, the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done at Strasbourg, this 15th day of May 2003, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each of the signatory States.

Eurooppalainen yleissopimus terrorismin vastustamisesta

sellaisena kuin se on muutettuna 2003 hyväksytyllä pöytäkirjalla

Euroopan neuvoston jäsenvaltiot, jotka ovat allekirjoittaneet tämän yleissopimuksen,

ottavat huomioon, että Euroopan neuvoston päämääränä on suuremman yhtenäisyyden saavuttaminen sen jäsenten kesken;

ovat tietoisia terroritekojen lisääntymisen aiheuttamasta kasvavasta huolesta;

haluavat ryhtyä tehokkaisiin toimiin taatakseen, että sellaisten tekojen tekijät eivät vältty syytteen nostamiselta ja rangaistukselta;

ovat vakuuttuneita siitä, että luovuttaminen on erityisen tehokas keino tähän tulokseen pääsemiseksi;

ja ovat sopineet seuraavasta:

1 artikla

1. Päätettäessä luovuttamisista sopimusvaltioiden välillä ei mitään seuraavista rikoksista tule pitää poliittisena rikoksena tai poliittiseen rikokseen liittyvänä rikoksena tai poliittisista vaikuttimista tehtynä rikoksena:

a. Haagissa 16 päivänä joulukuuta 1970 allekirjoitetun ilma-alusten laittoman haltuunoton ehkäisemistä koskevan yleissopimuksen alaan kuuluva rikos;

b. Montrealissa 23 päivänä syyskuuta 1971 tehdyn siviili-ilmailun turvallisuuteen kohdistuvien laittomien tekojen ehkäisemistä koskevan yleissopimuksen alaan kuuluva rikos;

c) New Yorkissa 14 päivänä joulukuuta 1973 hyväksytyn kansainvälistä suojelua nauttivien henkilöitä vastaan, mukaan lukien diplomaattiset edustajat, kohdistuvien rikosten ehkäisemistä ja rankaisemista koskevan yleissopimuksen alaan kuuluva rikos;

European Convention on the Suppression of Terrorism

as it will be amended at the time of entry into force of its Protocol of amendment (ETS No. 190)

The member States of the Council of Europe, signatory hereto,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its members;

Aware of the growing concern caused by the increase in acts of terrorism;

Wishing to take effective measures to ensure that the perpetrators of such acts do not escape prosecution and punishment;

Convinced that extradition is a particularly effective measure for achieving this result,

Have agreed as follows:

Article 1

1 For the purposes of extradition between Contracting States, none of the following offences shall be regarded as a political offence or as an offence connected with a political offence or as an offence inspired by political motives:

a an offence within the scope of the Convention for the Suppression of Unlawful Seizure of Aircraft, signed at The Hague on 16 December 1970;

b an offence within the scope of the Convention for the Suppression of Unlawful Acts Against the Safety of Civil Aviation, concluded at Montreal on 23 September 1971;

c an offence within the scope of the Convention on the Prevention and Punishment of Crimes Against Internationally Protected Persons, Including Diplomatic Agents, adopted at New York on 14 December 1973;

d) New Yorkissa 17 päivänä joulukuuta 1979 hyväksytyn panttivankien ottamisen vastaisen kansainvälisen yleissopimuksen alaan kuuluva rikos;

e) Wienissä 3 päivänä maaliskuuta 1980 hyväksytyn ydinaineiden turvajärjestelyjä koskevista toimesta tehdyn yleissopimuksen alaan kuuluva rikos;

f) Montrealissa 24 päivänä helmikuuta 1988 tehdyn kansainväliseen siviili-ilmailuun käytettävillä lentoasemilla tapahtuvien laittomien väkivallanteiden ehkäisemistä koskevan lisäpöytäkirjan alaan kuuluva rikos;

g) Roomassa 10 päivänä maaliskuuta 1988 tehdyn merenkulun turvallisuuteen kohdistuvien laittomien tekojen ehkäisemistä koskevan yleissopimuksen alaan kuuluva rikos;

h) Roomassa 10 päivänä maaliskuuta 1988 tehdyn mannerjalustalla sijaitsevien kiinteiden lauttojen turvallisuuteen kohdistuvien laittomien tekojen ehkäisemistä koskevan pöytäkirjan alaan kuuluva rikos;

i) New Yorkissa 15 päivänä joulukuuta 1997 hyväksytyn terrorististen pommiiskujen torjumista koskevan kansainvälisen yleissopimuksen alaan kuuluva rikos;

j) New Yorkissa 9 päivänä joulukuuta 1999 hyväksytyn terrorismin rahoituksen torjumista koskevan kansainvälisen yleissopimuksen alaan kuuluva rikos.

2. Niiltä osin kuin rikokset eivät kuulu 1 kappaleessa lueteltujen yleissopimusten soveltamisalaan, sama koskee, päätettäessä luovuttamisesta sopimusvaltioiden välillä, sekä kyseisten päärikosten suorittamista tekijänä että:

a) näiden päärikosten yritystä;

b) osallisuutta näihin päärikoksiin tai niiden yritykseen;

c) näiden päärikosten järjestämistä tai toisten johtamista näissä päärikoksissa tai niiden yrityksessä.

2 artikla

1. Päätettäessä luovuttamisesta sopimusvaltioiden välillä sopimusvaltio voi päättää olla pitämättä poliittisena rikoksena tai po-

d an offence within the scope of the International Convention Against the Taking of Hostages, adopted at New York on 17 December 1979;

e an offence within the scope of the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material, adopted at Vienna on 3 March 1980;

f an offence within the scope of the Protocol for the Suppression of Unlawful Acts of Violence at Airports Serving International Civil Aviation, done at Montreal on 24 February 1988;

g an offence within the scope of the Convention for the Suppression of Unlawful Acts Against the Safety of Maritime Navigation, done at Rome on 10 March 1988;

h an offence within the scope of the Protocol for the Suppression of Unlawful Acts Against the Safety of Fixed Platforms Located on the Continental Shelf, done at Rome on 10 March 1988;

i an offence within the scope of the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings, adopted at New York on 15 December 1997;

j an offence within the scope of the International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism, adopted at New York on 9 December 1999.

2 In so far as they are not covered by the conventions listed under paragraph 1, the same shall apply, for the purpose of extradition between Contracting States, not only to the commission of those principal offences as a perpetrator but also to:

a the attempt to commit any of these principal offences;

b the participation as an accomplice in the perpetration of any of these principal offences or in an attempt to commit any of them;

c organising the perpetration of, or directing others to commit or attempt to commit, any of these principal offences.

Article 2

1 For the purpose of extradition between Contracting States, a Contracting State may decide not to regard as a political offence or

liittiseen rikokseen liittyvänä rikoksena tai poliittisista vaikuttimista tehtynä rikoksena sellaista vakavaa rikosta, joka sisältää muun kuin 1 artiklan kattaman, ihmishenkeen, henkilön ruumiilliseen koskemattomuuteen tai vapautteen kohdistuvan väkivallanteon.

2. Sama koskee vakavaa rikosta, joka sisältää muun kuin 1 artiklassa mainitun omaisuutta vastaan kohdistuvan teon, jos teko on aiheuttanut yleistä vaaraa ihmisille.

3. Sama koskee:

- a) edellä mainittujen rikosten yritystä;
- b) osallisuutta edellä mainittuihin rikoksiin tai niiden yritykseen;
- c) edellä mainittujen rikosten järjestämistä tai toisten johtamista edellä mainituissa rikoksissa tai niiden yrityksessä.

3 artikla

Sopimusvaltioiden kesken sovellettavien luovuttamista koskevien sopimusten ja järjestelyiden määräyksiä, mukaan lukien rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskeva eurooppalainen yleissopimus, muutetaan sopimuspuolten kesken siltä osin kuin ne eivät ole sopusoinnussa tämän yleissopimuksen kanssa.

4 artikla

1. Tämän yleissopimuksen tarkoituksen toteuttamiseksi on sellaisen 1 tai 2 artiklassa mainitun rikoksen, jota ei ole sopimusvaltioiden kesken voimassa olevassa luovuttamista koskevassa yleissopimuksessa tai sopimuksessa mainittu rikoksena, jonka johdosta voidaan luovuttaa, katsottava kuuluvan niihin. Sopimusvaltiot sitoutuvat pitämään kyseisiä rikoksia sellaisina rikoksina, joiden johdosta voidaan luovuttaa, myös jokaisessa niiden välillä myöhemmin tehtävässä luovuttamista koskevassa sopimuksessa.

2. Jos sopimusvaltio, joka asettaa rikoksen johdosta tapahtuvan luovuttamisen ehdoksi sopimuksen olemassaolon, saa luovuttamista koskevan pyynnön toiselta sopimusvaltiolta, jonka kanssa sillä ei ole rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevaa sopimusta, pyynnön vastaanottanut sopimusvaltio voi harkintansa mukaan

as an offence connected with a political offence or as an offence inspired by political motives a serious offence involving an act of violence, other than one covered by Article 1, against the life, physical integrity or liberty of a person.

2 The same shall apply to a serious offence involving an act against property, other than one covered by Article 1, if the act created a collective danger for persons.

3 The same shall apply to:

- a the attempt to commit any of the foregoing offences;
- b the participation as an accomplice in any of the foregoing offences or in an attempt to commit any such offence;
- c organising the perpetration of, or directing others to commit or attempt to commit, any of the foregoing offences.

Article 3

The provisions of all extradition treaties and arrangements applicable between Contracting States, including the European Convention on Extradition, are modified as between Contracting States to the extent that they are incompatible with this Convention.

Article 4

1 For the purpose of this Convention and to the extent that any offence mentioned in Article 1 or 2 is not listed as an extraditable offence in any extradition convention or treaty existing between Contracting States, it shall be deemed to be included as such therein. Contracting States undertake to consider such offences as extraditable offences in every extradition treaty subsequently concluded between them.

2 When a Contracting State which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another Contracting State with which it has no extradition treaty, the requested Contracting State may, at its discretion, consider this Convention as a legal basis for extradition in relation to any of the offences

katsoa tämän yleissopimuksen luovuttamisen oikeusperustaksi 1 tai 2 artiklassa mainittujen rikosten osalta.

5 artikla

1. Minkään tässä yleissopimuksessa ei pidä tulkita velvoittavan luovuttamaan, jos pyynnön vastaanottaneella valtiolla on perusteltu syy uskoa, että 1 tai 2 artiklassa mainitun rikoksen johdosta tehdyn luovuttamispynnön tarkoituksena on henkilön syytteenpano tai tuomitseminen hänen rotunsa, uskontonsa, kansallisuutensa tai poliittisten mielipiteidensä vuoksi tai että kyseisen henkilön asema saattaisi vaikeutua tällaisesta syystä.

2. Minkään tässä yleissopimuksessa ei pidä tulkita velvoittavan pyynnön vastaanottanutta sopimusvaltiota luovuttamaan, jos luovutuspyynnön kohteena oleva henkilö on vaarassa joutua kidutetuksi.

3. Minkään tässä yleissopimuksessa ei pidä tulkita velvoittavan pyynnön vastaanottanutta sopimusvaltiota luovuttamaan, jos luovutuspyynnön kohteena oleva henkilö on vaarassa saada kuolemanrangaistuksen tai, silloin kun pyynnön vastaanottaneen valtion laki ei mahdollista elinkautista vankeusrangaistusta, vankeusrangaistuksen ilman mahdollisuutta rangaistuksen muuttamiseen ehdonalaiseksi, jollei pyynnön vastaanottaneella sopimusvaltiolla ole velvollisuutta luovuttamiseen sovellettavien luovuttamista koskevien sopimusten nojalla silloin, kun pyynnön esittänyt valtio antaa riittävät taakeet siitä, että kuolemanrangaistusta ei määrätä, tai ainakaan sitä ei panna täytäntöön, tai että luovutuspyynnön kohteena olevalle henkilölle ei määrätä elinkautista vankeusrangaistusta ilman mahdollisuutta rangaistuksen muuttamiseen ehdonalaiseksi.

6 artikla

1. Kukin sopimusvaltio ryhtyy tarvittaviin toimiin saattaakseen 1 artiklassa mainitut rikokset tuomiovaltaansa silloin kun rikoksesta epäilty on sen alueella, eikä se luovuta häntä saatuaan luovutuspyynnön sopimusvaltiolta, jonka tuomiovalta perustuu samoille periaatteille kuin tuomiovalta pyynnön vastaanottaneessa valtiossa.

mentioned in Articles 1 or 2.

Article 5

1 Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite if the requested State has substantial grounds for believing that the request for extradition for an offence mentioned in Article 1 or 2 has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of his race, religion, nationality or political opinion, or that that person's position may be prejudiced for any of these reasons.

2 Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite if the person subject of the extradition request risks being exposed to torture.

3 Nothing in this Convention shall be interpreted either as imposing an obligation to extradite if the person subject of the extradition request risks being exposed to the death penalty or, where the law of the requested State does not allow for life imprisonment, to life imprisonment without the possibility of parole, unless under applicable extradition treaties the requested State is under the obligation to extradite if the requesting State gives such assurance as the requested State considers sufficient that the death penalty will not be imposed or, where imposed, will not be carried out, or that the person concerned will not be subject to life imprisonment without the possibility of parole.

Article 6

1 Each Contracting State shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over an offence mentioned in Article 1 in the case where the suspected offender is present in its territory and it does not extradite him after receiving a request for extradition from a Contracting State whose jurisdiction is based on a rule of ju-

2. Tämä yleissopimus ei sulje pois mitään kansallisen lainsäädännön mukaisesti harjoitettua rikosoikeudellista tuomiovaltaa.

7 artikla

Sopimusvaltion, jonka alueelta 1 artiklassa mainitusta rikoksesta epäilty henkilö löydetään ja joka on ottanut vastaan 6 artiklan 1 kappaleen mukaisen luovutuspyynnön, tulee, jos se ei luovuta henkilöä, antaa tapaus ilman minkäänlaisia poikkeuksia ja aiheetonta viivytystä toimivaltaisille viranomaisilleen syytteen nostamista varten. Näiden viranomaisten tulee tehdä päätöksensä samalla tavoin kuin jos rikos olisi tämän valtion lainsäädännön mukaan luonteeltaan vakava rikos.

8 artikla

1. Sopimusvaltioiden on annettava toisilleen mahdollisimman laajaa keskinäistä oikeusapua rikosasioissa 1 tai 2 artiklassa mainittuja rikoksia koskevissa oikeudenkäynneissä. Kaikissa tapauksissa sovelletaan pyynnön vastaanottaneen valtion rikosasioissa annettavaa keskinäistä oikeusapua koskevaa lainsäädäntöä. Tätä apua ei kuitenkaan voi evätä vain sillä perusteella, että se koskee poliittista rikosta tai poliittiseen rikokseen liittyvää rikosta tai poliittisista vaikuttimista tehtyä rikosta.

2. Minkään tässä yleissopimuksessa ei pidä tulkita velvoittavan antamaan keskinäistä oikeusapua, jos pyynnön vastaanottaneella valtiolla on perusteltu syy uskoa, että 1 tai 2 artiklassa mainitun rikoksen johdosta tehdyn keskinäistä oikeusapua koskevan pyynnön tarkoituksena on syytteen nostaminen tai tuomitseminen henkilön rodun, uskonnon, kansallisuuden tai poliittisten mielipiteiden vuoksi tai että henkilön asema saattaisi vaikeutua tällaisesta syystä.

3. Sopimusvaltioiden kesken sovellettavien keskinäistä oikeusapua rikosasioissa koskevien sopimusten ja järjestelyiden määräyksiä, mukaan lukien keskinäistä oikeusapua rikosasioissa koskeva eurooppalainen yleissopimus, muutetaan sopimuspuolten

risdiction existing equally in the law of the requested State.

2 This Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised in accordance with national law.

Article 7

A Contracting State in whose territory a person suspected to have committed an offence mentioned in Article 1 is found and which has received a request for extradition under the conditions mentioned in Article 6, paragraph 1, shall, if it does not extradite that person, submit the case, without exception whatsoever and without undue delay, to its competent authorities for the purpose of prosecution. Those authorities shall take their decision in the same manner as in the case of any offence of a serious nature under the law of that State.

Article 8

1 Contracting States shall afford one another the widest measure of mutual assistance in criminal matters in connection with proceedings brought in respect of the offences mentioned in Article 1 or 2. The law of the requested State concerning mutual assistance in criminal matters shall apply in all cases. Nevertheless this assistance may not be refused on the sole ground that it concerns a political offence or an offence connected with a political offence or an offence inspired by political motives.

2 Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to afford mutual assistance if the requested State has substantial grounds for believing that the request for mutual assistance in respect of an offence mentioned in Article 1 or 2 has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of his race, religion, nationality or political opinion or that that person's position may be prejudiced for any of these reasons.

3 The provisions of all treaties and arrangements concerning mutual assistance in criminal matters applicable between Contracting States, including the European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters, are modified as between Con-

kesken siltä osin kuin ne eivät ole sopu-
soinnussa tämän yleissopimuksen kanssa.

9 artikla

Sopimusvaltiot voivat tehdä keskenään kahden- tai monenvälisiä sopimuksia täydentääkseen tämän yleissopimuksen määräyksiä tai edistääkseen yleissopimuksen sisältämien periaatteiden soveltamista.

10 artikla

Euroopan neuvoston rikosasiainkomitea (CDPC) vastaa tämän yleissopimuksen soveltamisen seurannasta. CDPC:

- a) on pidettävä ajan tasalla yleissopimuksen soveltamisesta;
- b) tekee ehdotuksia yleissopimuksen soveltamisen edistämiseksi tai tehostamiseksi;
- c) antaa ministerikomitealle suosituksia, jotka koskevat yleissopimuksen muutosehdotuksia, ja antaa lausunnon yleissopimuksen muutosehdotuksista, joita sopimuspuolet ovat tehneet 12 ja 13 artiklan mukaisesti;
- d) ottaa sopimusvaltion pyynnöstä kantaa yleissopimuksen soveltamista koskeviin kysymyksiin;
- e) ryhtyy tarvittaessa toimiin edistääkseen yleissopimuksen täytäntöönpanon yhteydessä ilmenevien ongelmien sovinnollista ratkaisua;
- f) antaa ministerikomitealle suosituksia, jotka koskevat Euroopan neuvoston ulkopuolisten valtioiden kutsumista liittymään yleissopimukseen 14 artiklan 3 kappaleen mukaisesti;
- g) antaa Euroopan neuvoston ministerikomitealle vuosittain raportin tämän artiklan täytäntöönpanosta yleissopimuksen soveltamistarkoituksessa.

11 artikla

1. Sopimusvaltioiden välinen kiista, joka koskee tämän yleissopimuksen tulkintaa tai soveltamista ja jota ei ole ratkaistu 10 artiklan e kohdan mukaisesti tai neuvotteluin, on

tracting States to the extent that they are incompatible with this Convention.

Article 9

The Contracting States may conclude between themselves bilateral or multilateral agreements in order to supplement the provisions of this Convention or to facilitate the application of the principles contained therein.

Article 10

The European Committee on Crime Problems (CDPC) is responsible for following the application of the Convention. The CDPC:

- a shall be kept informed regarding the application of the Convention;
- b shall make proposals with a view to facilitating or improving the application of the Convention;
- c shall make recommendations to the Committee of Ministers concerning the proposals for amendments to the Convention, and shall give its opinion on any proposals for amendments to the Convention submitted by a Contracting State in accordance with Articles 12 and 13;
- d shall, at the request of a Contracting State, express an opinion on any question concerning the application of the Convention;
- e shall do whatever is necessary to facilitate a friendly settlement of any difficulty which may arise out of the execution of the Convention;
- f shall make recommendations to the Committee of Ministers concerning non-member States of the Council of Europe to be invited to accede to the Convention in accordance with Article 14, paragraph 3;
- g shall submit every year to the Committee of Ministers of the Council of Europe a report on the follow-up given to this article in the application of the Convention.

Article 11

1 Any dispute between Contracting States concerning the interpretation or application of this Convention, which has not been settled either in the framework of Article 10.e

kiistan osapuolen pyynnöstä alistettava välimiesmenettelyyn. Kunkin osapuolen on nimettävä välimies, ja nämä välimiehet nimeävät puheenjohtajan.

2. Silloin, kun kiistan osapuolet ovat Euroopan neuvoston jäsenvaltioita, eikä kiistan osapuoli nimeä välimiestä tämän artiklan 1 kappaleen mukaisesti kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun välimiesmenettelyä koskeva pyyntö on esitetty, Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen puheenjohtaja nimeää välimiehen kiistan toisen osapuolen pyynnöstä.

3. Silloin, kun kiistan osapuolena on Euroopan neuvoston ulkopuolinen valtio, eikä kiistan osapuoli nimeä välimiestä tämän artiklan 1 kappaleen mukaisesti kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun välimiesmenettelyä koskeva pyyntö on esitetty, Kansainvälisen tuomioistuimen puheenjohtaja nimeää välimiehen kiistan toisen osapuolen pyynnöstä.

4. Silloin, kun kyseisen tuomioistuimen puheenjohtaja on kiistan osapuolena olevan valtion kansalainen, tämän artiklan 2 ja 3 kappaleen soveltamisalaan kuuluvissa tapauksissa välimiehen nimeää tuomioistuimen varapuheenjohtaja tai, jos varapuheenjohtaja on kiistan toisen osapuolen kansalainen, virkaiältään vanhin sellainen tuomioistuimen tuomari, joka ei ole kiistan osapuolen kansalainen.

5. Tämän artiklan 2 tai 3 ja 4 kappaleessa tarkoitettua menettelyä sovelletaan tarvittavin muutoksin myös silloin, kun välimiehet eivät pääse sopimukseen puheenjohtajan nimeämisestä tämän artiklan 1 kappaleen mukaisesti.

6. Välimiesoikeus päättää omasta menettelytapasäännöstään. Sen päätöksiin tarvitaan enemmistö. Äänten mennessä tasan on puheenjohtajan ääni ratkaiseva. Välimiesoikeuden päätös on lopullinen.

12 artikla

1. Sopimusvaltio tai ministerikomitea voi ehdottaa muutoksia tähän yleissopimukseen. Euroopan neuvoston pääsihteeri antaa muutosehdotukset tiedoksi sopimusvaltioille.

or by negotiation, shall, at the request of any Party to the dispute, be referred to arbitration. Each Party shall nominate an arbitrator and the arbitrators shall nominate a referee.

2 In the case of disputes involving Parties which are member States of the Council of Europe, where a Party fails to nominate its arbitrator in pursuance of paragraph 1 of this article within three months following the request for arbitration, an arbitrator shall be nominated by the President of the European Court of Human Rights at the request of the other Party.

3 In the case of disputes involving any Party which is not a member of the Council of Europe, where a Party fails to nominate its arbitrator in pursuance of paragraph 1 of this article within three months following the request for arbitration, an arbitrator shall be nominated by the President of the International Court of Justice at the request of the other Party.

4 In the cases covered by paragraphs 2 and 3 of this article, where the President of the Court concerned is a national of one of the Parties to the dispute, this duty shall be carried out by the Vice-President of the Court, or if the Vice-President is a national of one of the Parties to the dispute, by the most senior judge of the Court who is not a national of one of the Parties to the dispute.

5 The procedures referred to in paragraphs 2 or 3 and 4 above apply, mutatis mutandis, where the arbitrators fail to agree on the nomination of a referee in accordance with paragraph 1 of this article.

6 Where a majority cannot be reached, the referee shall have a casting vote. The tribunal's judgment shall be final.

Article 12

1 Amendments to this Convention may be proposed by any Contracting State, or by the Committee of Ministers. Proposals for amendment shall be communicated by the Secretary General of the Council of Europe to the Contracting States.

2. Kuultuaan Euroopan neuvoston ulkopuolisia sopimusvaltioita ja tarvittaessa CDPC:tä ministerikomitea voi hyväksyä muutoksen Euroopan neuvoston perussäännön 20 artiklan d kappaleen mukaisella määräenemmistöllä. Euroopan neuvoston pääsihteeri toimittaa ministerikomitean hyväksymät muutokset sopimusvaltioiden hyväksyttäväksi.

3. Edeltävän kappaleen mukaisesti hyväksytyt muutokset tulevat voimaan kolmantenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun kaikki sopimusvaltiot ovat ilmoittaneet pääsihteerille hyväksyneensä ne.

13 artikla

1. Sopimusvaltio tai ministerikomitea voi ehdottaa muutoksia 1 artiklan 1 kappaleen sisältämän sopimusluettelon saattamiseksi ajan tasalle. Nämä muutosehdotukset koskevat ainoastaan Yhdistyneiden Kansakuntien puitteissa tehtyjä voimassa olevia sopimuksia, jotka koskevat nimenomaisesti kansainvälistä terrorismia. Euroopan neuvoston pääsihteeri antaa muutokset tiedoksi sopimusvaltioille.

2. Kuultuaan Euroopan neuvoston ulkopuolisia sopimusvaltioita ja tarvittaessa CDPC:tä ministerikomitea voi hyväksyä ehdotetun muutoksen Euroopan neuvoston perussäännön 20 artiklan d kappaleen mukaisella määräenemmistöllä. Muutos tulee voimaan vuoden kuluttua siitä päivästä, jona se on toimitettu sopimusvaltioille. Tämän ajanjakson aikana sopimusvaltio voi ilmoittaa pääsihteerille, jos se osaltaan vastustaa muutoksen voimaantuloa.

3. Muutos ei tule voimaan, jos yksi kolmasosa sopimuspuolista on ilmoittanut pääsihteerille vastustavansa muutoksen voimaantuloa.

4. Jos vähemmän kuin yksi kolmasosa sopimuspuolista on ilmoittanut vastustavansa muutoksen voimaantuloa, se tulee voimaan niiden sopimusvaltioiden osalta, jotka eivät ole ilmoittaneet vastustavansa sitä.

5. Kun muutos on tullut voimaan tämän artiklan 2 kappaleen mukaisesti ja sopimus-

2 After having consulted the non-member Contracting States and, if necessary, the CDPC, the Committee of Ministers may adopt the amendment in accordance with the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall submit any amendments adopted to the Contracting States for acceptance.

3 Any amendment adopted in accordance with the above paragraph shall enter into force on the thirtieth day following notification by all the Parties to the Secretary General of their acceptance thereof.

Article 13

1 In order to update the list of treaties in Article 1, paragraph 1, amendments may be proposed by any Contracting State or by the Committee of Ministers. These proposals for amendment shall only concern treaties concluded within the United Nations Organisation dealing specifically with international terrorism and having entered into force. They shall be communicated by the Secretary General of the Council of Europe to the Contracting States.

2 After having consulted the non-member Contracting States and, if necessary the CDPC, the Committee of Ministers may adopt a proposed amendment by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe. The amendment shall enter into force following the expiry of a period of one year after the date on which it has been forwarded to the Contracting States. During this period, any Contracting State may notify the Secretary General of any objection to the entry into force of the amendment in its respect.

3 If one-third of the Contracting States notifies the Secretary General of an objection to the entry into force of the amendment, the amendment shall not enter into force.

4 If less than one-third of the Contracting States notifies an objection, the amendment shall enter into force for those Contracting States which have not notified an objection.

5 Once an amendment has entered into force in accordance with paragraph 2 of this

valtio on ilmoittanut vastustavansa sen voimaantuloa, se tulee kyseisen sopimusvaltion osalta voimaan seuraavan kuukauden ensimmäisenä päivänä siitä, kun se on ilmoittanut Euroopan neuvoston pääsihteerille hyväksyneensä muutoksen.

14 artikla

1. Tämä yleissopimus on avoinna allekirjoittamista varten Euroopan neuvoston jäsenvaltioille ja tarkkailijan asemassa oleville valtioille. Se on ratifioitava tai hyväksyttävä taikka edellyttää liittymistä. Ratifioimis- tai hyväksymiskirjat talletetaan Euroopan neuvoston pääsihteerin huostaan.

2. Yleissopimus tulee voimaan kolmen kuukauden kuluttua siitä, kun kolmas ratifioimis- tai hyväksymiskirja on talletettu.

3. Euroopan neuvoston ministerikomitea voi, kuultuaan CDPC:tä, kutsua muun Euroopan neuvoston ulkopuolisen valtion kuin tämän artiklan 1 kappaleessa tarkoitetun valtion liittymään yleissopimukseen. Päätös tehdään Euroopan neuvoston perussäännön 20 artiklan d kappaleen mukaisella määräenemmistöllä sekä niiden sopimusvaltioiden edustajien yksimielisellä päätöksellä, joilla on oikeus kuulua ministerikomiteaan.

4. Tämän yleissopimuksen myöhemmin ratifioivan tai hyväksyvän taikka siihen liittyvän allekirjoittajavaltion osalta yleissopimus tulee voimaan kolmen kuukauden kuluttua siitä, kun se on tallettanut ratifioimis- tai hyväksymis- tai liittymiskirjat.

15 artikla

1. Valtio voi allekirjoittaessaan tämän yleissopimuksen tai tallettaessaan ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjansa määritellä alueen tai alueet, joilla tätä yleissopimusta sovelletaan.

2. Valtio voi tallettaessaan ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjansa tai milloin hyvänsä myöhemmin Euroopan neuvoston pääsihteerille osoitettavalla selityksellä saattaa tämän yleissopimuksen koskemaan myös jotain muuta selityksessä määriteltyä aluetta tai alueita, joiden kansainvälisistä

article and a Contracting State has notified an objection to it, this amendment shall come into force in respect of the Contracting State concerned on the first day of the month following the date on which it has notified the Secretary General of the Council of Europe of its acceptance.

Article 14

1 This Convention shall be open to signature by the member States of and Observer States to the Council of Europe. It shall be subject to ratification, acceptance, approval or accession. Instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

2 The Convention shall enter into force three months after the date of the deposit of the third instrument of ratification, acceptance or approval.

3 The Committee of Ministers of the Council of Europe, after consulting the CDPC, may invite any State not a member of the Council of Europe, other than those referred to under paragraph 1 of this article, to accede to the Convention. The decision shall be taken by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe and by the unanimous vote of the representatives of the Contracting States entitled to sit on the Committee of Ministers.

4 In respect of a signatory State ratifying, accepting, approving or acceding subsequently, the Convention shall come into force three months after the date of the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

Article 15

1 Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.

2 Any State may, when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession or at any later date, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend this Convention to any other territory or territories specified in the declaration and for

suhteista se vastaa ja joiden puolesta sillä on oikeus tehdä sitoumuksia.

3. Edellisen kappaleen mukaisesti tehty selitys voidaan peruuttaa jonkin siinä mainitun alueen osalta Euroopan neuvoston pääsihteerille osoitettavalla ilmoituksella. Peruutus tulee voimaan välittömästi tai ilmoituksessa määriteltynä myöhemmän ajankohtana.

16 artikla

1. Valtio, joka on yleissopimuksen sopimuspuoli 15 päivänä toukokuuta 2003 voi allekirjoittaessaan tämän yleissopimuksen muuttamista koskevan pöytäkirjan tai tallettaessaan ratifioimis- tai hyväksymiskirjansa ilmoittaa, että se pidättää itsellään oikeuden kieltäytyä luovuttamasta jonkin 1 artiklassa mainitun rikoksen johdosta, jota se pitää poliittisena rikoksena, poliittiseen rikokseen liittyvänä rikoksena tai poliittisista vaikuttimista tehtynä rikoksena. Sopimusvaltio sitoutuu soveltamaan varaumaa tapauskohtaisesti, asianmukaisesti perustellun päätöksen mukaisesti ja kiinnittäen rikoksen luonnetta arvioidessaan asianmukaisesti huomiota sen erityisen vakaviin puoliin, mukaan lukien sen:

a. että rikos aiheutti yleisen vaaran ihmis-
hengelle tai ihmisten ruumiilliselle koske-
mattomuudelle tai vapaudelle; tai

b. että se kosketti henkilöitä, jotka eivät
liity rikoksen vaikuttimiin; tai

c. että rikoksen teossa on käytetty julmia
tai raakoja keinoja.

2. Soveltaessaan tämän artiklan 1 kappa-
letta sopimusvaltio mainitsee ne rikokset,
joita sen tekemä varauma koskee.

3. Sopimusvaltio voi kokonaan tai osittain
peruuttaa 1 kappaleen mukaisesti tekemän-
sä varauksen Euroopan neuvoston pääsihteerille osoitettavalla ilmoituksella, joka tulee voimaan vastaanottopäivänään.

4. Sopimusvaltio, joka on tehnyt tämän
artiklan 1 kappaleen mukaisen varauksen, ei
saa vaatia, että jokin toinen valtio soveltaa 1
artiklaa. Jos sen varauma on osittainen tai

whose international relations it is responsible or on whose behalf it is authorised to give undertakings.

3 Any declaration made in pursuance of the preceding paragraph may, in respect of any territory mentioned in such declaration, be withdrawn by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. Such withdrawal shall take effect immediately or at such later date as may be specified in the notification.

Article 16

1 Any State Party to the Convention on 15 May 2003 may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance or approval of the Protocol amending the Convention, declare that it reserves the right to refuse extradition in respect of any offence mentioned in Article 1 which it considers to be a political offence, an offence connected with a political offence or an offence inspired by political motives. The Contracting State undertakes to apply this reservation on a case-by-case basis, through a duly reasoned decision and taking into due consideration, when evaluating the character of the offence, any particularly serious aspects of the offence, including:

a that it created a collective danger to the life, physical integrity or liberty of persons; or

b that it affected persons foreign to the motives behind it; or

c that cruel or vicious means have been used in the commission of the offence.

2 When applying paragraph 1 of this article, a Contracting State shall indicate the offences to which its reservation applies.

3 Any Contracting State may wholly or partly withdraw a reservation it has made in accordance with paragraph 1 by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe which shall become effective as from the date of its receipt.

4 A Contracting State which has made a reservation in accordance with paragraph 1 of this article may not claim the application of Article 1 by any other State; it may, ho-

ehdollinen, se kuitenkin voi vaatia mainitun artiklan soveltamista siltä osin kuin se on itse hyväksynyt sen.

5. Tämän artiklan 1 kappaleessa tarkoitettua varaumaa ovat voimassa kolmen vuoden ajan siitä päivästä, jona yleissopimus tulee kyseisen valtion osalta voimaan. Varaumia voidaan kuitenkin jatkaa samanpituisen ajanjakson ajaksi kerrallaan.

6. Euroopan neuvoston pääsihteeri ilmoittaa kyseiselle sopimusvaltiolle varauman voimassaolon päättymisestä kaksitoista kuukautta ennen sen päättymistä. Sopimusvaltio ilmoittaa Euroopan neuvoston pääsihteerille viimeistään kolme kuukautta ennen varauman voimassaolon päättymistä, aikooko se pitää varauman voimassa, muuttaa sitä vai peruuttaa sen. Jos sopimusvaltio ilmoittaa Euroopan neuvoston pääsihteerille aikovansa pitää varauman voimassa, se antaa samalla selityksen, jossa se antaa perustelut varauman jatkamiselle. Jollei kyseinen sopimusvaltio ole antanut varaumaa koskevaa ilmoitusta, Euroopan neuvoston pääsihteeri ilmoittaa sille, että sen varauma katsotaan automaattisesti pidennetyksi kuuden kuukauden ajaksi. Jos kyseinen sopimusvaltio ei tämän kuuden kuukauden ajanjakson kuluessa ole ilmoittanut aikomuksestaan pitää varauma voimassa tai muuttaa sitä, varauman voimassaolo päättyy.

7. Jos sopimusvaltio, joka on saanut rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevan pyynnön toiselta sopimusvaltiolta, ei luovuta henkilöä tämän artiklan 1 kappaleen mukaisesti tehdyn varauman soveltamisen seurauksena, se saattaa tapauksen poikkeuksetta ja viipymättä toimivaltaisten viranomaistensa käsiteltäväksi, jolleivät pyynnön esittänyt valtio ja pyynnön vastaanottanut valtio toisin sovi. Pynnön vastaanottaneen valtion toimivaltaiset viranomaiset tekevät kyseisessä valtiossa tapahtuvaa syyttämistä koskevan päätöksen samalla tavalla kuin minkä tahansa vakavaa rikosasiaa koskevan päätöksen kyseisen valtion lainsäädännön mukaisesti. Pynnön vastaanottanut valtio antaa oikeudenkäynnin lopputuloksen viipymättä tiedoksi pyynnön esittäneelle valtiolle ja Euroopan

wever, if its reservation is partial or conditional, claim the application of that article in so far as it has itself accepted it.

5 The reservations referred to in paragraph 1 of this article shall be valid for a period of three years from the day of the entry into force of this Convention in respect of the State concerned. However, such reservations may be renewed for periods of the same duration.

6 Twelve months before the date of expiry of the reservation, the Secretariat General of the Council of Europe shall give notice of that expiry to the Contracting State concerned. No later than three months before expiry, the Contracting State shall notify the Secretary General of the Council of Europe that it is upholding, amending or withdrawing its reservation. Where a Contracting State notifies the Secretary General of the Council of Europe that it is upholding its reservation, it shall provide an explanation of the grounds justifying its continuance. In the absence of notification by the Contracting State concerned, the Secretary General of the Council of Europe shall inform that Contracting State that its reservation is considered to have been extended automatically for a period of six months. Failure by the Contracting State concerned to notify its intention to uphold or modify its reservation before the expiry of that period shall cause the reservation to lapse.

7 Where a Contracting State does not extradite a person, in application of a reservation made in accordance with paragraph 1 of this article, after receiving a request for extradition from another Contracting State, it shall submit the case, without exception whatsoever and without undue delay, to its competent authorities for the purpose of prosecution, unless the requesting State and the requested State otherwise agree. The competent authorities, for the purpose of prosecution in the requested State, shall take their decision in the same manner as in the case of any offence of a grave nature under the law of that State. The requested State shall communicate, without undue delay, the final outcome of the proceedings to the requesting State and to the Secretary General of the Council of Europe, who shall

neuvoston pääsihteerille, joka toimittaa sen 17 artiklassa tarkoitettulle konferenssille.

8. Päätös luovutuspyynnön epäämisestä tämän artiklan 1 kappaleen mukaisesti tehdyn varauman perusteella toimitetaan viipymättä pyynnön esittäneelle valtiolle. Jos oikeudellista asiaratkaisua ei ole tehty kohdullisen ajan kuluessa pyynnön vastaanottaneessa valtiossa 7 kappaleen mukaisesti, pyynnön esittänyt valtio voi antaa tämän seikan tiedoksi Euroopan neuvoston pääsihteerille, joka saattaa asian 17 artiklassa tarkoitetun konferenssin käsiteltäväksi. Konferenssi käsittelee asian ja antaa lausunnon siitä, onko kieltäytyminen yleissopimuksen mukainen, ja toimittaa lausunnon ministerikomitealle asiaa koskevan ilmoituksen antamiseksi. Hoitaessaan tämän kappaleen mukaisia tehtäviään ministerikomitea kokoontuu sopimusvaltioiden edustajiin rajatusta kokoonpanossa.

17 artikla

1. Yleissopimuksen 10 artiklan soveltamista rajoittamatta sopimusvaltioilla on terrorismin vastainen yleiskokous (Conference of States Parties against Terrorism, jäljempänä 'COSTER'), jonka tehtävänä on varmistaa:

a) tämän yleissopimuksen tehokas soveltaminen, mukaan lukien siihen liittyvien ongelmien yksilöiminen, yhteistyössä CDPC:n kanssa;

b) yleissopimuksen 16 artiklan mukaisesti tehtyjen varaumien sekä erityisesti 16 artiklan 8 kappaleen mukaisen menettelyn soveltamistapausten tarkastelu;

c) tietojen vaihto merkittävästä terrorismin vastaisen taistelun oikeudellisesta ja poliittisesta kehityksestä;

d) ministerikomitean pyynnöstä Euroopan neuvoston terrorismin vastaisen taistelun alalla toteuttamien toimenpiteiden tarkastelu ja tarvittaessa ehdotusten tekeminen lisätoimenpiteistä, jotka ovat tarpeen kansainvälisen yhteistyön parantamiseksi terrorisminvastaisessa taistelussa, ja kun kyse on yhteistyöstä rikosasioissa, yhteistyössä CDPC:n kanssa;

forward it to the follow-up committee.

8 The decision to refuse the extradition request, on the basis of paragraph 1 of this article, shall be forwarded promptly to the requesting State. If within a reasonable time no judicial decision on the merits has been taken in the requested State according to paragraph 7, the requesting State may communicate this fact to the Secretary General of the Council of Europe, who shall submit the matter to the Conference provided for in Article 17. This Conference shall consider the matter and issue an opinion on the conformity of the refusal with the Convention and shall submit it to the Committee of Ministers for the purpose of issuing a declaration thereon. When performing its functions under this paragraph, the Committee of Ministers shall meet in its composition restricted to the Contracting States.

Article 17

1 Without prejudice to the application of Article 10, there shall be a Conference of States Parties against Terrorism (hereinafter referred to as the "COSTER") responsible for ensuring:

a the effective use and operation of this Convention including the identification of any problems therein, in close contact with the CDPC;

b the examination of reservations made in accordance with Article 16 and in particular the procedure provided in Article 16, paragraph 8;

c the exchange of information on significant legal and policy developments pertaining to the fight against terrorism;

d the examination, at the request of the Committee of Ministers, of measures adopted within the Council of Europe in the field of the fight against terrorism and, where appropriate, the elaboration of proposals for additional measures necessary to improve international co-operation in the area of the fight against terrorism and, where co-operation in criminal matters is concerned, in consultation with the CDPC;

e) kannanottojen valmistelu terrorismin vastaisen taistelun alalla sekä asiaan liittyvien ministerikomitean toimeksiantojen täytäntöönpano.

2. COSTER koostuu asiantuntijoista, jollaisen kukin sopimusvaltio on nimennyt. Se kokoontuu sääntömääräisesti kerran vuodessa ja ylimääräisiin istuntoihin, kun Euroopan neuvoston pääsihteeri tai vähintään yksi kolmasosa sopimuspuolista sitä pyytää.

3. COSTER hyväksyy omat menettelytapasääntönsä. Euroopan neuvosto vastaa niiden sopimusvaltioiden osallistumiskuluista, jotka ovat Euroopan neuvoston jäsenvaltioita. Euroopan neuvoston sihteeristö avustaa COSTER:ia sen tämän artiklan mukaisten tehtävien hoidossa.

4. CDPC:lle on säännöllisin väliajoin annettava ajantasaista tietoa COSTER:in työstä.

18 artikla

Sopimusvaltio voi irtisanoa tämän yleissopimuksen Euroopan neuvoston pääsihteerille osoitettavalla kirjallisella ilmoituksella. Irtisanominen tulee voimaan välittömästi tai ilmoituksessa määrättyä myöhempänä ajankohtana.

19 artikla

Euroopan neuvoston pääsihteeri ilmoittaa sopimusvaltioille:

- a. allekirjoittamisista;
- b. ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjojen tallettamisista;
- c. tämän yleissopimuksen 14 artiklan mukaisista yleissopimuksen voimaantuloapäivistä;
- d. 15 artiklan mukaisesti vastaanotetuista selityksistä ja ilmoituksista;
- e. 18 artiklan mukaisesti vastaanotetuista ilmoituksista ja irtisanomisten voimaantuloapäivistä.

Tämän vakuudeksi allekirjoittaneet, siihen asianmukaisesti valtuutettuina, ovat allekirjoittaneet tämän yleissopimuksen.

e the preparation of opinions in the area of the fight against terrorism and the execution of the terms of reference given by the Committee of Ministers.

2 The COSTER shall be composed of one expert appointed by each of the Contracting States. It will meet once a year on a regular basis, and on an extraordinary basis at the request of the Secretary General of the Council of Europe or of at least one-third of the Contracting States.

3 The COSTER will adopt its own Rules of Procedure. The expenses for the participation of Contracting States which are member States of the Council of Europe shall be borne by the Council of Europe. The Secretariat of the Council of Europe will assist the COSTER in carrying out its functions pursuant to this article.

4 The CDPC shall be kept periodically informed about the work of the COSTER.

Article 18

Any Contracting State may denounce this Convention by means of a written notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. Any such denunciation shall take effect immediately or at such later date as may be specified in the notification.

Article 19

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the Contracting States of:

- a any signature;
- b any deposit of an instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c any date of entry into force of this Convention in accordance with Article 14 thereof;
- d any declaration or notification received in pursuance of the provisions of Article 15;
- e any notification received in pursuance of Article 18 and the date on which denunciation takes effect.

In witness whereof, the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Tehty Strasbourgissa 27 päivänä tammi-kuuta 1977 yhtenä englannin- ja ranskan-kielisenä kappaleena, jonka molemmat tekstit ovat yhtä todistusvoimaiset ja joka talletetaan Euroopan neuvoston arkistoon. Euroopan neuvoston pääsihteeri toimittaa oikeaksi todistetut jäljennökset kullekin allekirjoittajavaltiolle.

Done at Strasbourg, this 27th day of February 1977, in English and in French, both texts being equally authoritative, in a single copy which shall remain deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each of the signatory States.